

Intervjuundersökning efter radhusbranden i Lextorp, Trollhättan

MSB:s kontaktpersoner:

Marianne Stålheim, 010-240 56 65

Lena Anstensen, 010-240 56 75

Ingela Stenbäck, 010-240 56 69

Publikationsnummer MSB758 – oktober 2014

ISBN 978-91-7383-492-6

Förord

Den 26 mars 2014 brann två radhuslängor ner i Lextorp Trollhättan i Västra Götaland. Branden medförde att sju bostäder totalförstördes. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har intervjuat flera av de drabbade radhusägarna i Lextorp. Tack till alla er som tog er tid att medverka i denna uppföljning av branden i Lextorp. Tack också för alla trevliga och intressanta samtal som har förts. Alla har deltagit med intressanta uppgifter och därmed gett denna uppföljning bilder från de inblandades perspektiv. Tack också till bostadsrättsföreningens ordförande för gott samarbete. Vår förhoppning är att lärdomar från denna brandhändelse kommer till gagn i framtiden.

Stort tack till Helena Magnusson som genomfört samtliga intervjuer och som sammanställt svaren.

Oktober 2014

MSB, Avdelningen för utvärdering och lärande

Innehållsförteckning

1. Inledning	8
1.1 Bakgrund	8
1.2 Syfte	8
1.3 Urval	8
1.4 Genomförande	9
1.5 Reflektion	10
2. Resultat	10
2.1 Bakgrundsfrågor.....	10
2.2 Brandens omfattning.....	11
2.3 Vem uppmärksammade branden?	12
2.4 Insatser	14
2.4.1 Insatser för att larma, varna och rädda andra.....	14
2.4.2 Insatser för att släcka branden.....	16
2.4.3 Insatser för att rädda materiella saker.....	18
2.4.4 Insatser för att begränsa eller släcka branden.....	20
2.5 Tidsuppfattning	22
2.5.1 Tid mellan larmning och räddningsinsatsen	22
2.6 Utrymning	23
2.6.1 Utrymdes bostaden?.....	23
2.6.2 Upplevelsen av utrymningen	24
2.6.3 Hjälp i samband med utrymningen	26
2.7 Omhändertagandet	29
2.7.1 Omhändertagandet efter utrymningen.....	29
2.8 Förväntad hjälp	32
2.8.1 Förväntad hjälp av räddningstjänsten.....	32
2.9 Räddningspersonalen	35
2.9.1 Bemötande från räddningspersonalen	35
2.9.2 Släckning av branden	37
2.9.3 Begränsning av skador	40
2.10 Information	43
2.10.1 Information om aktörer	43
2.10.2 Kontaktade aktörer	44
2.11 Försäkringar	45
2.11.1 Hemförsäkring vid brandtillfället	45
2.11.2 Kontakt med försäkringsbolaget.....	45
2.11.3 Hjälp från försäkringsbolaget	46
2.12 Brandskydd	48
2.12.1 Tillgång till brandskydd eller släckredskap i bostaden	48
2.12.2 Förändringar av brandskyddet i bostaden	48
2.13 Media	50

2.13.1	Upplevelsen av mediabevakningen.....	50
2.13.2	Egna kontakter med media.....	52
2.13.3	Hur upplevdes mediakontakterna?	53
Bilaga 1:	Redovisning öppna svar	54
Bilaga 2:	Informationsbrev till respondenterna.....	57
Bilaga 3:	Frågeguide	58

Sammanfattning

I denna undersökning har 34 telefonintervjuer genomförts med personer som var inblandade i radhusbranden i Lextorp, Trollhättan, den 26 mars 2014. Frågorna har handlat om hur de inblandade upplevde räddningsinsatsen, bemötandet från räddningspersonal och mediebevakningen. Frågorna har även i viss mån behandlat i vilken omfattning bostaden drabbades av branden samt frågor om försäkringar och brandskydd. Respondenterna utgjordes av 15 män och 19 kvinnor.

Det fanns både positiva och negativa kommentarer omkring radhusbranden. De positiva kommentarerna handlade om att räddningspersonalen under rådande omständigheter skötte det hela bra, att de räddade hela området från att brinna ner, de gjorde vad de kunde för att rädda området och omhändertagandet var bra. Negativa kommentarer handlade bland annat om att flera respondenter ansåg att räddningspersonalen hade kunnat klara den ena av de båda radhuslängorna som brann upp. Det fanns även negativa kommentarer omkring informationshanteringen. Några av respondenterna ansåg att räddningstjänsten ljög om vattentillgången, eftersom dessa respondenter sade att någonting hände och att de hade sett att vattnet tog slut i slangarna. Vidare ansåg de att räddningstjänsten körde fram en brandbil med för korta brandslangar. Det stora flertalet av respondenterna verkade dock förstå och acceptera att släckningsarbetet var en utmaning, på grund av den hårda vinden.

En majoritet av respondenterna fick sina bostäder delvis rökskadade och 15 procent fick sina bostäder totalförstörda av branden.

Av de tillfrågade i denna undersökning svarade 68 procent att de inte gjorde några insatser för att larma, varna eller rädda andra personer. Kommentarer till detta var bland annat att de inte hann eller att det redan var gjort. Av de som hade varnat, larmat och räddat andra personer svarade flertalet att de hade bankat på grannarnas dörrar samt fört väsen.

Av respondenterna gjorde 76 procent inga insatser för att släcka branden. En orsak till detta tycks vara att det redan var övertänt och det därför inte fanns något att göra. De respondenter som försökte släcka branden använde handbrandsläckare eller blötte ner sitt eget hus med hjälp av vattenslang.

88 procent av de tillfrågade gjorde inga insatser för att begränsa branden. De som gjorde några insatser gjorde detta i form av att spruta vatten på sin egen bostad och genom att stampa på marken och brinnande buskar.

Av de tillfrågade minns inte 35 procent hur lång tid det tog från att de uppmärksammades på branden till dess att räddningsinsatsen var igång.

Orsaker till detta var att man inte tittar på klockan under sådana situationer och att man tenderar att tappa tidsuppfattningen.

Samtliga tillfrågade behövde utrymma sin bostad. Nästan 70 procent upplevde utrymningen som mycket eller ganska bra.

Av de tillfrågade upplevde 65 procent att omhändertagandet efter utrymningen var mycket eller ganska bra. En del kritik fanns över att respondenterna fick vänta länge innan uppsamlingslokal öppnades. Respondenterna upplevde bemötandet i uppsamlingslokalen på olika sätt, några tyckte det var ett bra bemötande och några tyckte det var mindre bra.

En majoritet av respondenterna ansåg att de fick den hjälp de förväntade sig från räddningstjänsten. Även bemötandet från räddningstjänsten upplevdes som mycket bra. De respondenter som dock ansåg att de inte alls hade fått den hjälp de önskade, kommenterade detta med att "vårt hus brann ju ner" eller att "vårt hus brann ju inte från början, men ändå brann det ner till slut".

Inom undersökningsgruppen svarade 56 procent att de tyckte att räddningstjänsten klarade av att släcka branden på ett bra sätt. Kommentarer omkring detta handlar bland annat om att hela området annars kunde ha brunnit ner. Däremot ansåg 32 procent att det var tveksamt om räddningstjänsten lyckades släcka branden på ett bra sätt. Kommentarer till detta var bland annat att brandmännen inte fann vattenposterna, de körde fram en alldeles för liten brandbil och att de inte hittade i området.

Av respondenterna svarade 64 procent att de ansåg att räddningstjänsten även klarade av att begränsa skadorna medan 21 procent inte ansåg detta. En kommentar till detta var att de ansåg att räddningstjänsten troligtvis kunde ha gjort mer och att de lät en angränsande radhuslänga brinna ner.

De flesta av respondenterna ansåg sig ha fått information om vilka aktörer de kunde kontakta efter branden för att få hjälp och stöd. Drygt hälften av respondenterna svarade att de hade varit i kontakt med någon aktör och i de flesta fallen hade de varit i kontakt med försäkringsbolagen.

Nästan alla respondenter hade brandvarnare i hemmet och 65 procent svarade att de även hade en handbrandsläckare. 74 procent av de tillfrågade svarade att de inte hade gjort någon förändring i brandskyddet i deras nya bostad.

Av de tillfrågade svarade 38 procent att de upplevde mediebevakningen som bra under och efter branden medan 21 procent upplevde mediebevakningen som dålig. Kommentarer till detta var bland annat att journalister inte brydde sig om att folk var i chock, utan bara var ute efter ett bra scoop. 76 procent av de tillfrågade hade inte haft någon egen kontakt med media efter branden. De respondenter som hade haft det, upplevde bemötandet som bra. De upplevde att journalisterna hade visat hänsyn och att de även hade lyssnat på deras berättelse.

1. Inledning

1.1 Bakgrund

Radhusbranden natten till den 26 mars 2014 i Lextorp, Trollhättan, medförde att två radhuslängor med sammanlagt sju bostäder totalförstördes. Lextorp är beläget i södra utkanten av Trollhättan, cirka 2,5 kilometer från centrum.

Larmet inkom till räddningstjänsten klockan 00.38. När räddningstjänsten kom till platsen var det en fullt utvecklad brand i en av lägenheterna och branden hade även spridit sig till en intilliggande lägenhet. Räddningstjänsten fick inrikta sig på att skydda bostäderna mitt emot, eftersom spridningsrisken var stor.

Väderleksmässigt var räddningsarbetet en utmaning eftersom den hårda vinden gjorde att det bildades gnistregn, strålningsvärme och kraftig rök, vilket försvårade räddningsarbetet. Den hårda vinden gjorde även att spridningsrisken var stor.

Cirka 100 personer var berörda av radhusbranden. En person skadades lindrigt efter att ha flytt ut ur en av de brinnande bostäderna. I övrigt skadades ingen allvarligt och ingen omkom.

1.2 Syfte

Syftet med denna undersökning är att ge räddningspersonalen ett diskussionsunderlag, med mål att ge kunskap och utveckling, för att härigenom kunna bli ännu bättre under framtida räddningsinsatser likt den i Lextorp.

En uppföljning av de drabbades perspektiv av denna radhusbrand är av stort värde. Liknande bebyggelse finns i hela landet och det är därför av nationellt intresse att undersöka omständigheterna under och efter olyckan, samt att det finns en betydelse av ett nationellt lärande med fokus på räddningsinsatsens genomförande.

1.3 Urval

Målet med denna undersökning var att intervjua så många som möjligt av de drabbade i radhusbranden i Lextorp. Undantagna var barn under 18 år.

Det slutliga urvalet bestod av 37 personer efter kriterierna: vuxna personer och boende i de primärt drabbade fastigheterna. Vilka som bodde i fastigheterna samlades in via bostadsrättsföreningens förteckning. Antalet telefonintervjuer som slutfördes var 34 stycken.

Tre personer nåddes inte eller tackade nej vid förfrågan om telefonintervju. Bortfallet var sålunda åtta procent.

Bortfallet har berott på att:

- Respondenterna valde att tacka nej när han/hon blev uppringd.
- Respondenterna svarade aldrig i telefonen över huvud taget, trots upprepade försök.
- Respondenterna hade språksvårigheter.

Är bortfallet slumpmässigt påverkas inte resultatet, men om det däremot är systematiskt kan en skevhet finnas i resultatet. Bortfallet tycks dock i detta fall bero på olika saker, vilket bör legitimera undersökningens validitet (giltighet).

1.4 Genomförande

Undersökningen genomfördes som telefonintervjuer. Ungefär tre veckor innan intervjuerna påbörjades skickades ett brev/epost ut till de inblandade. Där informerades om den kommande undersökningen. I brevet beskrev MSB varför intervjuerna skulle genomföras och vad resultaten ska användas till. I brevet utlovades fullständig anonymitet. Det är viktigt att få samtycke från de intervjuade innan intervjun påbörjas.

Vid intervjutillfället ska frågeställaren därför först informera respondenten om vem hon är, var hon arbetar och vad hennes mål med intervjun är. Resultatet presenteras bara i form av siffror via kommentarer och tabeller, respondenterna förblir på så vis anonyma. Brevet undertecknades av ansvarig på MSB, se bilaga 2.

Samma intervjuare genomförde samtliga intervjuer utifrån frågeguiden, se bilaga 3. Varje intervju tog mellan 25 och 55 minuter att genomföra. Intervjuerna gjordes olika dagar med medlemmarna i samma familj. Detta på grund av att de tillfrågade inte skulle kunna påverka varandra. Det viktiga var att fånga upp vad de inblandade upplevde som relevant och viktigt för att på så vis få en djupare förståelse för upplevelsen och känslorna omkring branden.

Att telefonintervjuer valdes som metod beror på att intresset var riktat mot de olycksdrabbades perspektiv och upplevelser. Det bedömdes lättare att kunna samla in upplevelserna med en levande dialog, än genom en skriftlig enkät. Djupintervjuer är ofta flexibla och dynamiska eftersom de kan anpassas efter situationen och vad de tillfrågade berättar.

För frågeställaren var det viktigt att ha en öppenhet för den intervjuades åsikter och fokus låg på den intervjuades upplevelser. Frågeställaren måste också respektera om den tillfrågade själv säger att vissa delar av det insamlade materialet inte får användas i analysen av undersökningen.

Intervjuerna hölls semistrukturerade, det vill säga det var en strukturerad intervju med möjlighet till öppna svar. Det fanns ett framtaget frågeformulär med både frågor och svarsalternativ, några frågor hade öppna svarsalternativ. Valet av intervjumetod beror på vad man vill ha svar på i sin undersökning. Kvalitativa studier, som den här undersökningen är, används oftast när det rör

sig om människors upplevelser av olika slag. Syftet med denna undersökning var att mer gå på djupet av de drabbades upplevelser, det vill säga att få respondenternas syn på *hur*, *vad* och *varför* saker skedde.

1.5 Reflektion

Majoriteten av de tillfrågade var mycket positiva till att bli intervjuade. Vissa av respondenterna tyckte att det var trevligt att prata med någon om upplevelsen av händelsen. Genom att respondenterna delgav sina upplevelser om händelsen har detta eventuellt också gett dem en djupare förståelse för branden. Ingen av de tillfrågade ifrågasatte anonymiteten.

Brevet som skickades ut av MSB innan telefonintervjuerna gav respondenterna en möjlighet att reflektera över vad de hade varit med om. Brevet bidrog, förhoppningsvis, också till att respondenterna senare kände sig trygga i att det var rätt person som ringde upp. Ingen respondent ifrågasatte hur frågeställaren hade fått tag på deras namn och telefonnummer. Det ovan nämnda gjorde det lättare för frågeställaren att fånga upp vad de inblandade upplevde som relevant för dem och betydelsefullt för händelsen. Telefonintervjuerna blev därmed givande och gav ofta detaljerade svar.

2. Resultat

I detta avsnitt redovisas och kommenteras undersökningens resultat. Frågeformuläret finns i sin helhet i bilaga 3.

2.1 Bakgrundsfrågor

Enligt uppgifter från bostadsrättsföreningens förteckning över boende fanns 37 vuxna personer som bodde i de aktuella lägenheterna och samtliga var hemma vid brandtillfället.

Av dessa var 44 procent män och 56 procent var kvinnor. I tabell 1 redovisas åldersfördelningen för de 34 personer som valde att delta i undersökningen.

Åldersgrupp	Antal
20 år eller yngre	0
21-30	1
31-40	5
41-50	13
51-60	5
61 eller äldre	10
Totalt	34

Tabell 1: Åldersfördelning på respondenterna.

2.2 Brandens omfattning

I diagram 1 redovisas i vilken omfattning bostaden drabbades av branden. Observera att det var möjligt att ange flera svarsalternativ och att summan därför överstiger 100 procent.

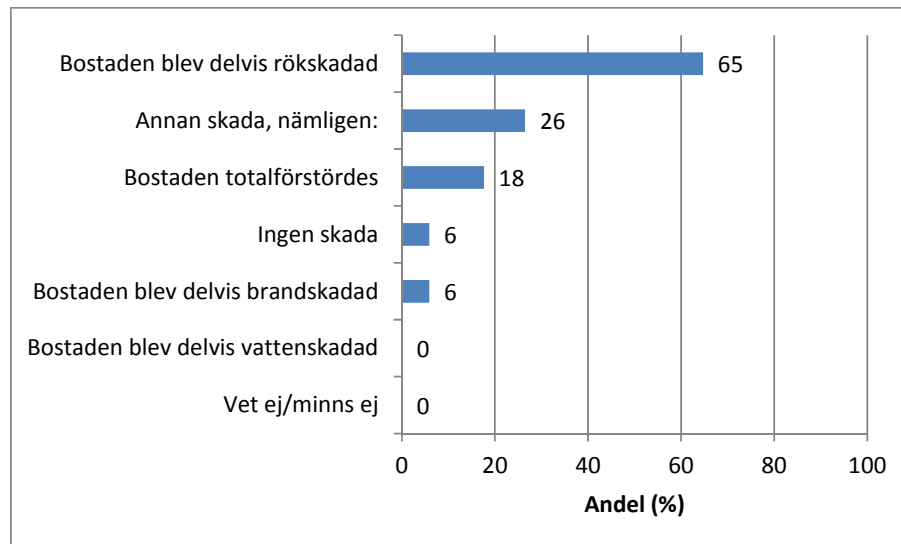

Diagram 1: Andelen personer som angett på vilket sätt bostaden drabbades av branden.

En majoritet av respondenterna (65 procent) svarade att deras bostad delvis röskadades utav branden. 26 procent svarade att deras bostad drabbades av annan skada än de uppräknade. Av respondenterna fick 18 procent, vilket är lika med 6 stycken personer, sina bostäder totalförstörda.

Kommentarer från respondenterna om omfattningen av skadorna:

- Ingen skada. Räddningstjänsten sprutade skum på ena husväggen.
- Vår brevlåda blev bucklig av värmen.
- Securitasskylten på förrådet smälte ner, men de var snabbt på plats och skruvade upp en ny.
- Två av fönstren sprack. Vi har treglasfönster och värmen spräckte först det första och efter ett tag smäll även det andra, men det tredje klarade sig. Stod och tittade ut genom köksfönstret när detta hände. När två glas hade spruckit bestämde jag mig att gå därifrån. Kändes lite otäckt att stå där.
- Vår brevlåda fick sig en kyss. Den blev bucklig.
- Två av husets fönster sprack av eldens värme.
- Taket på altanen sprack. Gnistregnet och glöden tog toataket. Taket gick sönder. En silvergran har blivit en bronsgran på ena sidan och en silvergran på andra. Nu har vi 2 granar! Vi fick också buskar förstörda av branden. Vi fick även köksfönstret delvis förstört.

- Jag fick faktiskt ingen skada. Jag hade en himla tur i denna katastrof.
- Taket på altanen brann upp.
- Mitt hus blev väldigt rökskadat.
- Fönster sprack, men annars ingen annan skada.
- Rökskadat hus.
- Altantaket fick hål från flygande aska.
- Hästkläder brann upp som låg på tomten och saker som var ute.
- Våra granar fattade eld, men släcktes så de står kvar.
- Buskar brann på tomten.

2.3 Vem uppmärksammade branden?

I tabell 2 redovisas vem som uppmärksammade branden inom respektive hushåll/bostad.

	Andel (%)
Granne/bekant	38
Annan vuxen i familjen	32
Jag själv	24
Annan, nämligen	3
Vet ej/Minns ej	3
Barn i familjen	0
Förbipasserande	0
Räddningstjänsten	0
Polisen	0

Tabell 2: Andelen personer som uppgett vem som uppmärksammade dem på branden.

38 procent svarade att grannen uppmärksammade dem på branden medan 32 procent svarade att det var någon annan i familjen som uppmärksammade dem på branden. 24 procent svarade att de själva uppmärksammade branden. Att en person har svarat vet ej/minns ej beror på att det bankade hårt på ytterdörren och när respondenten öppnade fanns ingen där. Brandvarnarna tjöt i huset och det brann i grannhuset, så respondenten uppfattade inte vem som bankade på dörren. En av respondenterna svarade någon annan. I det här fallet var det familjens katt som betedde sig så konstigt. När familjen skulle lägga sig kände de skarp brandlukt.

Kommentarer från respondenterna om vem som uppmärksammade branden:

- En granne bankade hårt på min dörr.
- Jag kände doften av brandrök och tittade ut. Såg att grannhuset var övertänt. När jag kom ut sprang grannarna omkring och bankade på dörrarna samt skrek för att väcka de som sov.

-
- Min sons flickvän vaknade av brandröken.
 - Jag vaknade av rökdoften i min näsa.
 - Min fru observerade att det brann och väckte mig.
 - En granne väckte mig och då brann det i längan bredvid.
 - Min granne väckte mig och då brann det redan i huslängan bredvid.
 - Jag kände brandluktt och tittade ut. Strax efteråt bankade det på min dörr och när jag tittade ut stod min granne och vinkade på mig.
 - Det var min fru som såg att det brann.
 - En granne bankade hårt på min dörr.
 - Det var katten som betedde sig så konstigt när vi skulle lägga oss. Tyckte det var så konstigt och då kände jag brandlukten.
 - Det var någon som bankade hårt på min dörr, jag vet faktiskt inte vem. Samtidigt började brandvarnarna, har en uppe och en nere att tjuta. Då brann det i grannhuset och det var bara att ge sig ut. Det fanns ingen tid till något annat.
 - Min son observerade branden. Det bankade hårt på min dörr men jag vågade inte öppna. Jag trodde det var slagsmål utanför eller liknande. Min son gick upp och tittade ut genom fönstret och såg att det brann och sade till att öppna dörren.
 - Jag vaknade av det sprakande ljudet från elden.
 - Min sons flickvän såg ett märkligt ljus/skimmer i gardinen när hon lade sig och tittade ut.
 - Jag vaknade av brandlukten och efter bara 3 minuter var hela huset övertänt.
 - En granne bankade och skrek så jag vaknade.
 - Min man kände brandluktt.
 - Min sambo observerade att det brann.
 - Frugan väckte mig och sade att det brann i grannhuset och att vi måste skynda oss ut.
 - Min man väckte mig.
 - Jag tror att hela området grannar bankade på min dörr.
 - Min fru uppmärksammade branden.

2.4 Insatser

2.4.1 Insatser för att larma, varna och rädda andra

I diagram 2 visas resultatet på frågan om respondenterna gjorde några insatser för att larma, varna eller rädda andra personer.

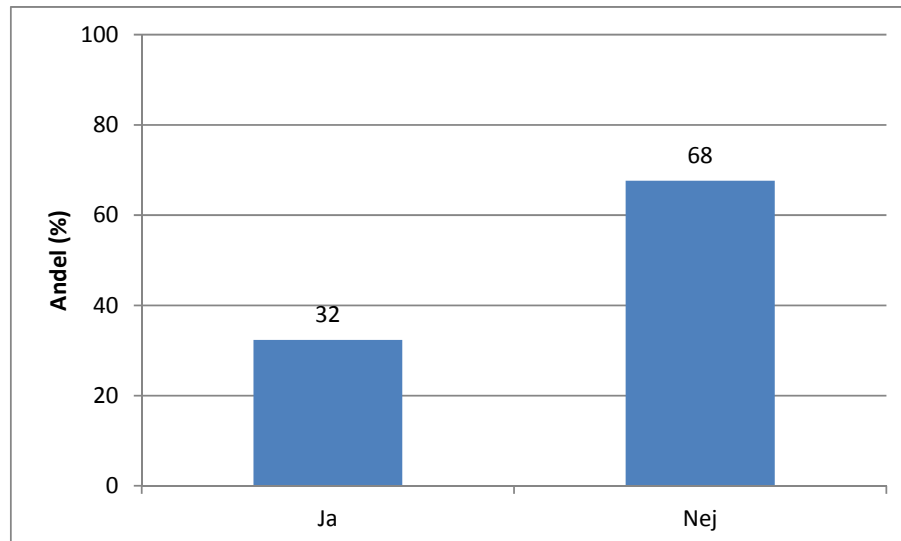

Diagram 2: Andel personer som angett att de gjorde några insatser för att larma, varna eller rädda andra personer.

En majoritet (68 procent) svarade att de inte gjorde några insatser för att larma, varna eller rädda andra personer. Några av kommentarerna är att de inte hann eftersom det var övertänt på bara 3 minuter eller att de flesta redan var ute när de själva kom ut. De som svarade att de gjorde en insats (32 procent) angav oftast att de hade bankat hårt på dörrarna, skrikit eller ringt 112.

Kommentarer från respondenterna vad de gjorde för insatser för att larma, varna eller rädda andra personer:

- Jag knackade dörr.
- Jag sprang ut barfota och i mitt nattlinne för att rädda barnen i grannhuset. När jag kom dit hade några redan fått ut dem. Jag sprang hem och fick lite mera kläder på mig. Jag fortsatte knacka dörr. Det var som att springa i en film med ett regn av smuts och eld över huvudet. Det var inte verkligt.
- Jag sprang omkring och knackade dörr, hojtade och skrek samt förde en massa oväsen.
- Jag väckte min gubbe och sade till honom att larma ambulans och gick ut. Då var de flesta redan ute ur sina hus.
- Jag hjälpte till att släcka och varna andra i området.

- Jag ringde brandkåren, tröstade grannens barn eftersom deras hus blev totalförstört.
- Jag bankade på grannfruns dörr. Hon ville först inte gå ut men jag tvingade ut henna. Hon var så rädd för branden men hon kunde inte stanna kvar i sitt hus.
- Min man gjorde det men jag tog barnen till säkert förvar hos en granne. Efter ett tag fick vi dock lämna deras hus också.
- Jag ringde 112 och knackade dörr.
- Jag tog ut min familj och räddade dem. Det fanns inte så mycket tid till något annat. Jag tror att de flesta redan var ute eller i alla fall på väg ut.
- Jag bankade på hos grannarna för att få ut dem.
- Jag sprang omkring och väckte grannarna och bankade dörr.

Kommentarer från respondenterna varför de inte gjorde några insatser för att larva, varna och rädda andra personer:

- Det fanns ingen tid för detta. När vi väl kom ut så var de flesta redan ute.
- Jag stod med de andra grannarna. De sade att jag var sist ut. De trodde inte jag var hemma.
- Känslan var att vi var sist ute men inte vet jag. Våra grannar sprang omkring och väckte de andra.
- Hann inte. Bara på 3 minuter var huset övertänt. Det var bara att springa ut i nattlinnet. Jag sprang över till grannhuset, vilket jag visste att några pojkar var ensamma hemma i. De hade redan kommit ut.
- Det var redan fixat.
- Inte jag men min fru sprang ut för att väcka våra grannar omkring.
- Det hanns inte med. Det gällde att rädda det som gick.
- Jag hann inte.
- Jag hann inte för när vi klev ut genom ytterdörren kom brandkåren.
- Brandbilen kom samtidigt och många var redan ute.
- Alla var redan ute. Tänk vår 20-åriga granne kom och bankade på vår dörr för att väcka oss. Det är inte alla 20-åringar eller dagens ungdomar som tänker så. Efteråt stod vi alla på cykelbanan och kramades och höll om varandra. Tänk, det har blivit en helt annan gemenskap efter branden. Alla hälsar på varandra och bryr sig mer om varandra.
- Min gubbe hjälpte till att varna och rädda. Jag fick koncentrera mig på att rädda våra husdjur.

- Jag hann inte eftersom de andra redan hade larmat.
- Jag hann inte och det behövdes inte eftersom det hade andra redan gjort.
- Jag hann inte innan vi blev bortförda.
- Jag hann inte och det var redan larmat.
- Alla var redan ute när vi kom ut.
- Det var farligt att vara ute. Det flög gnistor och flagor överallt. Alla var redan ute.

2.4.2 Insatser för att släcka branden

I diagram 3 visas resultatet på frågan om respondenterna gjorde några insatser för att släcka branden med till exempel handbrandsläckare, brandfilt eller vatten.

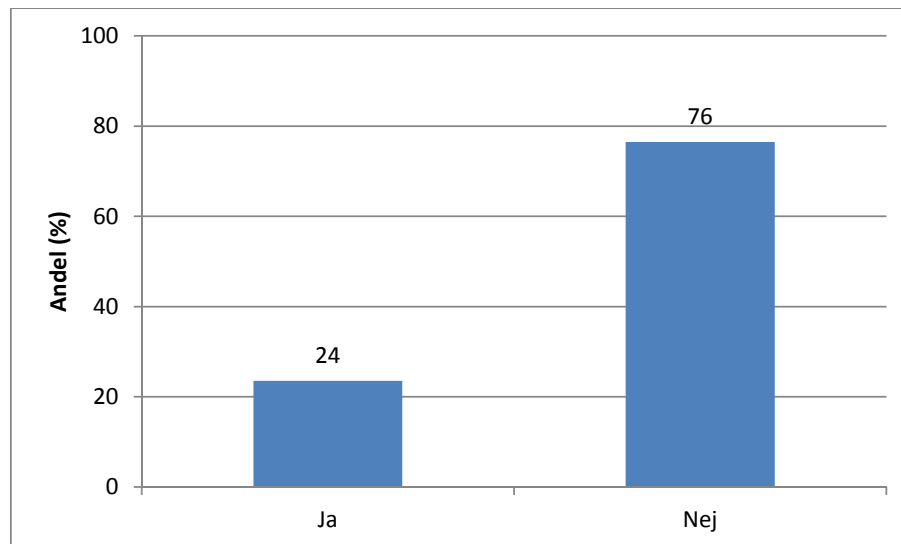

Diagram 3: Andel personer som angett att de gjorde några insatser för att släcka branden med till exempel handbrandsläckare, brandfilt eller vatten.

En majoritet av respondenterna (76 procent) svarade att de inte gjorde några insatser för att släcka branden. Några av orsakerna till detta var att det redan var övertänt och att polis eller räddningstjänst bad respondenterna att flytta på sig. De respondenter (24 procent) som svarade att de gjorde insatser, gjorde detta med hjälp av bland annat handbrandsläckare. Observera att de flesta respondenter inte gjorde något för att släcka radhusbranden, utan agerade mer för att släcka på sina egna tomter eller motverka brandens framfart.

Kommentarer från respondenterna vilka insatser de gjorde för att släcka branden:

- Jag försökte med hjälp av en handbrandsläckare.

- Jag vattnade runt vårt hus med hjälp av vattenslang för att stoppa branden. Jag försökte även att stampa på brinnande buskar för att elden inte skulle sprida sig.
- Jag vattnade mitt förråd som låg ett tag i farozonen men sedan kom brandmännen och skummade in förrådet.
- Jag övervakade branden så att den inte skulle sprida sig samt hjälpte brandmännen med vattenslangarna.
- Jag sprutade vatten på min egen tomt, runt huset och på mina buskar.
- Med hjälp av vattenslang sprutade vi vatten på vårt och grannens förråd.
- Jag använde vår vattenslang att spruta på förråd och huset.
- Jag försökte släcka med hjälp av vatten. Jag stampade också på brandhårdar på marken och slog på dem så att de slocknade.

Kommentarer från respondenterna varför de inte gjorde några insatser för att släcka branden:

- Min man hjälpte brandmännen med att rulla ut slangar. Han övervakade också branden så att den inte skulle sprida sig eftersom det blåste så hårt och elden flög omkring.
- Jag hann inte eftersom mitt hus var övertänt på bara 3 minuter.
- Jag hann inte och vi fick inte gå in i huset eller ens i närheten.
- Jag sprutade vatten på mitt eget förråd. Det var förövrigt ingen idé det brann för mycket. Branden var i grannlängan mitt emot min.
- Jag fick inte för räddningstjänsten. Jag tilläts inte ens gå in i mitt eget hus för att hämta saker.
- Det gick inte på grund av den kraftiga blåsten. Det blåste så hårt och brann hårt.
- Jag gjorde inget, men min man sprang runt vårt hus med vattenslang för att sänka branden. Jag trampade dock på buskar som brann för att stoppa branden.
- Vi fick inte vara på området utan blev tillsagda att lämna området.
- Polisen kastade ut oss och sade att vi inte fick vara här. Min gubbe sprang dock in i vårt hus för att hämta mina tabletter som jag behövde. Då kom polisen och frågade vad han gjorde. Jag hade annars en B-plan så jag skulle få mina tabletter.
- Vi blev bortkörda av polisen.
- Jag kunde inget göra, det var övertänt.

- Jag hann inte eftersom både polis och brandkår kom samtidigt som jag kom ut.
- Min man försökte med hjälp av en handbrandsläckare. Jag tog med mig barnen bort från branden.
- Polisen bad oss förflytta oss bort.
- Nej, men min man vattnade runt hela vårt hus och på vår tomt.
- Det var redan övertänt och det gick inte att göra något mera. Det viktiga var att se till att alla var ute ur husen och var de inte det, var befann de sig då?
- Inte jag men min man sprutade vatten på vårt förråd.
- Inte mer än jag försökte släcka flagorna som kom på min trappa och min uteplats. Sedan blev jag bortförd.

2.4.3 Insatser för att rädda materiella saker

I diagram 4 visas resultatet på frågan om respondenterna gjorde några insatser för att rädda materiella saker från att förstöras.

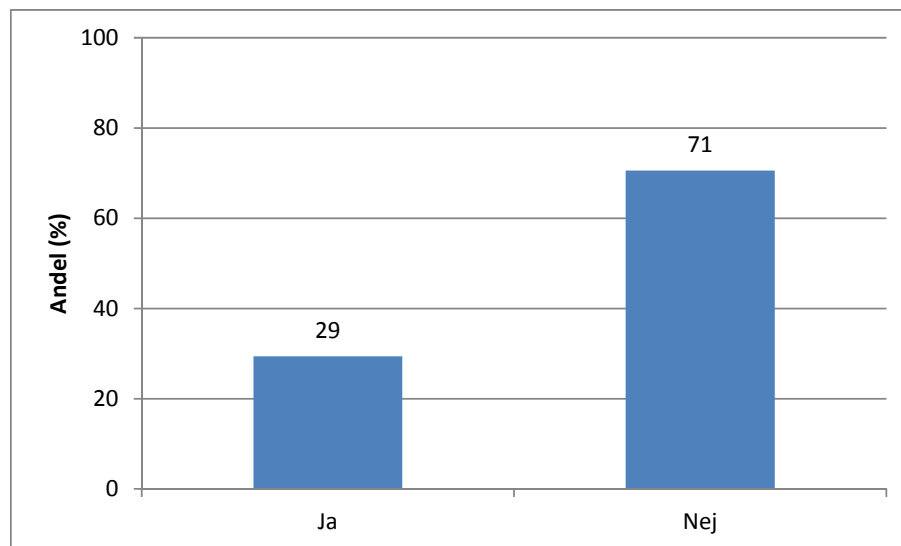

Diagram 4: Andel personer som angett att de gjorde några insatser för att rädda materiella saker från att förstöras av branden.

En majoritet av respondenterna (71 procent) svarade att de inte gjorde några insatser för att rädda materiella saker. Några av orsakerna var att de inte hann och att de räddade sin egen bostad istället. De respondenter (29 procent) som svarade att de gjorde insatser för att rädda saker från sin bostad, räddade framför allt husdjur, id-kort, mobil och handväskor.

Kommentarer från respondenterna till vilka insatser de gjorde för att rädda materiella saker från att förstöras från branden:

- Jag tog plånboken med mig och det som låg närmast. Det fanns ingen tid att rädda mer.
- Jag tog ID-saker, nycklar och personliga saker med mig.
- Jag fick med mig minnesvärda saker som foton och filmer.
- Min väska, mobil och pengar. Mina barn fick med sig en del saker ut ur huset.
- Jag tog mina egna saker, men från där det brann var det ingen idé. Det var övertänt.
- Jag räddade mina husdjur samt förflyttade en moppe som stod farligt till. Jag tänkte att moppe, bensin och eld är ingen bra kombination.
- Vi fyllde vår bil med det som vi tyckte var mest värdefullt. Vi fyllde så mycket vi hann med och fick plats.
- Jag sprang till vår bil med det som var mest värdefullt.

Kommentarer från respondenterna till varför de inte gjorde några insatser för att rädda materiella saker från branden:

- Jag hann inte eftersom det gick så fort.
- Det hanns inte med.
- Jag hann inte. Det brann så häftigt i grannhuset och det var bara att gå därifrån. Vi fick inte heller vara i närheten.
- Jag fick inte gå in för polisen. Jag ville ha min handväska, men nej sade polisen, men jag vek mig inte. Jag gav inte upp förrän jag fick den.
- Vi hann inte. Allt var redan övertänt. Bara att rädda sig själva.
- Vi fick lämna området så jag hann inte.
- Räddningstjänsten tillät oss inte att gå in. Vi hann i alla fall rädda våra katter, men inget annat och nu är allt borta.
- Fick inte för räddningstjänsten; men fick med våra husdjur.
- Jag blev så paralyserad. Jag fick inget med mig, men mina grannar fick med sig plånböcker, nycklar och mobiler.
- Vi hann inte.
- Jag hann inte eftersom jag valde att spruta vatten på huset och tomten.
- Hann inte eftersom polisen körde bort oss.
- Nej, jag tog dock det allra viktigaste som plånbok, nycklar och jacka.

- Hann inte eftersom allt gick så fort.
- Jag tog bara min handväska, vigselringar och jacka. Nu i efterhand har jag tänkt på att jag kunde ha tagit kassar med saker som inte är så ömtåliga, men i stunden då tänkte jag inte på detta.
- Fick inte och polisen hänvisade oss till cykelbanan.
- Vi fick lämna området.
- Jag räddade mitt eget hus istället. Det var viktigare än de materiella sakerna. Jag valde att gå vakt runt mitt eget hus eftersom det flög aska överallt. Jag var rädd att det skulle ta tag i exempelvis vårt altantak som är av plast. Elden gjorde hål i altantaket, men det spred sig inte.
- Vi hann inte utan fick med oss två jackor.
- Jag tog det som var viktigast, min handväska.

2.4.4 Insatser för att begränsa eller släcka branden

I diagram 5 visas resultatet på frågan om respondenterna gjorde någon annan insats för att begränsa branden.

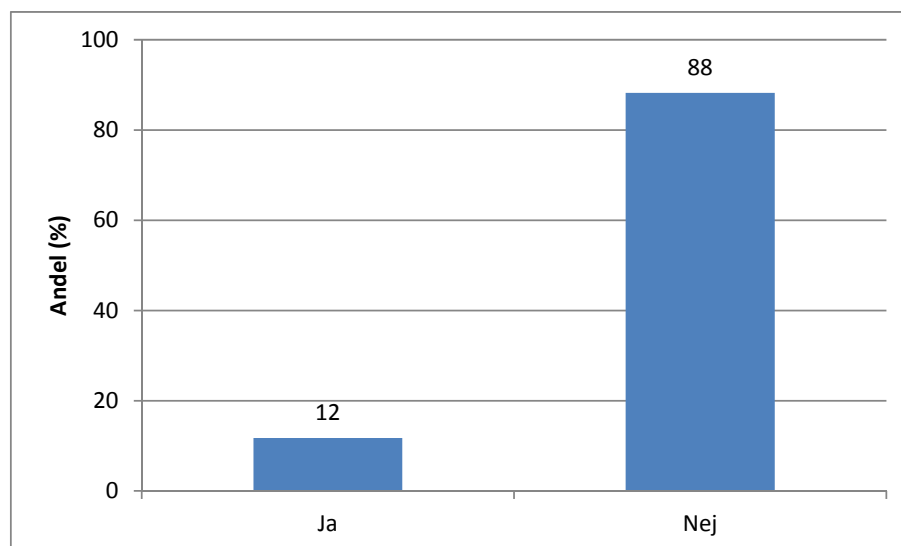

Diagram 5: Andel personer som angett att de gjorde någon annan insats i syfte att begränsa eller släcka branden.

En majoritet av respondenterna (88 procent) svarade att de inte gjorde något annat i syfte att begränsa branden, men tidigare i intervjun tar de upp att de bland annat vattnade sina egna tomter för att branden inte skulle sprida sig. De resterande respondenterna (12 procent), svarade att de gjorde insatser som att vattna sina egna hus och hoppade på brinnande buskar så att elden inte kunde spridas via marken.

Kommentarer från respondenterna till insatser för att begränsa eller släcka branden:

- Jag använde vattenslangen runt mitt eget hus och försökte stampa på brinnande buskar.
- Sprutade vatten på egna förrådet.
- Jag gick vakt runt vårt hus för att se att inte elden skulle sprida sig till mitt hus.
- Jag sparkade på brinnande buskar och slog på dem så att de inte skulle sprida sig i den hårda vinden.
- Vi gick ut på baksidan av vårt hus och försökte rädda vårt förråd.
- Vi sprutade vatten på buskar, runt vårt hus och på vår egen tomt.
- Min man vattnade hela trädgården samt huset med vattenslangen.
- Släcka brandflagor och gnistor som föll på min trappa och uteplats.
- Inte mer än vaktade så att branden inte spred sig.
- Sprutade vatten på förrådet för att hålla branden borta.

Kommentarer från respondenterna till varför de inte gjorde några insatser till att begränsa eller släcka branden:

- Inget annat än att min man övervakade så att branden inte spred sig.
- Brandkåren var redan på plats.
- Vi hann inte eftersom det bara tog 3 minuter så var huset övertänt.
- Vi var inte där eftersom vi lämnade området ganska snabbt.
- Vi fick inte vara där utan förflyttades bort.
- Det var ingen idé eftersom det brann så. Mitt hus brann ju upp.
- Ingen möjlighet eftersom allt var övertänt.
- Fick inte för räddningstjänsten.
- Fick inte vara kvar för räddningstjänsten eftersom det var för farligt.
- Jag blev bortputtad av polisen och hänvisad till cykelbanan.
- Vi blev bortkörda eftersom det var alldeles för farligt att vistas bland brand och eldslågor.
- Det är inget för en +70 utan mer för en 20-åring. Jag hoppar inte så gärna på brinnande buskar och sådant.
- Branden hade ett så häftigt förlopp. Jag hann bara ta ut det som levde och sedan satte en polis stopp för att vistas i huset.

- Brandbilen kom och polisen bad oss att gå därifrån.
- Det var redan övertänt och det gick inte att göra något mera.
- Inte mer än vattnade mitt eget förråd.
- Det brann på utsidan och på 3 minuter var allt övertänt. Det var bara att försöka ta sig ut och klara livhanken med barnen.
- Polisen bad oss att flytta på oss.
- Det blåste orkan och det fanns inget att göra eller att rädda något.

2.5 Tidsuppfattning

2.5.1 Tid mellan larmning och räddningsinsatsen

I tabell 3 visas resultatet av hur lång tid det uppfattades att det tog från det att respondenten blivit uppmärksam på branden till dess att räddningstjänst påbörjat insatsen.

	Andel (%)
Redan påbörjat	6
0-10 min	29
11-20 min	18
21-30 min	9
Mer än 30 min	3
Vet ej/minns ej	35

Tabell 3: Andel personer som angett hur lång tid de uppfattar att det tog från att de blev uppmärksammade om branden till dess att räddningstjänsten påbörjade insatsen.

35 procent svarade att de inte vet eller inte minns. En orsak till detta var att i en sådan här situation tittar man inte på klockan och att man tappar tidsbegreppet.

Kommentarer från respondenterna om hur de upplevde tid mellan larmning och räddningsinsats:

- De var snabbt på plats.
- Jag vaknade senare och har ingen aning.
- 00.40 brann det för fullt. Jag tappade nog tidsbegreppet eftersom det viktigaste var att rädda alla och få ut dem. Det tog kanske 10-15 minuter men jag är väldigt osäker.
- Från det att vi blev väckta av våra grannar till de var på plats tog det nog 21-30 minuter.
- Jag såg ut 00.38 och det sägs att då kom även larmet men jag vet inte. Tappade tidsuppfattningen.

- Man tittar inte på klockan under sådana situationer. Det viktigaste är att rädda familjen och få ut dem.
- Brandbilen kom samtidigt och körde in genom grindarna när jag kom ut. Jag vet att jag tänkte: "om jag var sist ut, vad konstigt att den kommer nu". När gick larmet då?
- Jag var inte just där när de anlände för jag var på andra sidan området för att släcka.
- Jag tycker att de var snabbt på plats.
- De var snabbt på plats men sedan dröjde det lite innan de började att spruta. Jag hörde det var något med vattenslangarna, men jag vet inte.
- Jag tycker att de var snabbt på plats.
- De var snabbt på plats.
- Vi kunde inte gå ut på framsidan och jag vet inte riktigt när de kom, kanske tog det en 20 minuter?!
- Brandkåren hade redan anlant, men hur lång tid det tog sedan innan de var igång vet jag faktiskt inte.
- Ingen aning. Det var helpanik överallt. Brandkåren kom men det viktigaste var att få ut alla först och det tar tid att koppla slangar och så vidare. De var där på ca 10 minuter men innan arbetet var igång, ingen aning. Man tittar liksom inte på klockan. Jag vet inte men jag väcktes 00.38 och det är den sista tiden jag minns.
- Svårt att svara på. Jag såg branden från mitt fönster och tänkte: "den släcker de snabbt och detta rör inte mig". Sedan bankade det hårt på min dörr och jag fick lämna huset.
- När grannen kom och väckte mig hade någon redan larmat 112.
- Det kändes som att det tog en fruktansvärd [lång] tid.

2.6 Utrymning

2.6.1 Utrymdes bostaden?

I tabell 4 visas svaren på frågan om respondenterna behövde utrymma sin bostad.

	Andel (%)
Ja	100
Nej	0
Vet ej/minns ej	0

Tabell 4: Andel personer som behövde utrymma sin bostad.

Resultaten visar att samtliga respondenter behövde utrymma sin bostad.

Kommentarer från respondenterna om de behövde utrymma sin bostad:

- Jag bodde granne med brandhärden.
- Mitt hus låg i vindriktningen, men vi klarade oss. Räddningen var att vinden vände, men det blåste kolossalt mycket. Det var ett helvetiskt arbete för brandmännen. Jag tror att elden flög en 200 meter, så hårt blåste det.
- Det var övertänt.
- Allt brann upp. Vi har inget kvar.
- Hela vår bostad brann upp.
- Mitt hus hade kunnat börja brinna men brandmännen klarade det. Det låg i farozonen.
- Vi blev evakuerade i två dygn.
- Ja, det rök så himla mycket.

2.6.2 Upplevelsen av utrymningen

I diagram 6 visas svaren av respondenternas upplevelse av utrymningen.

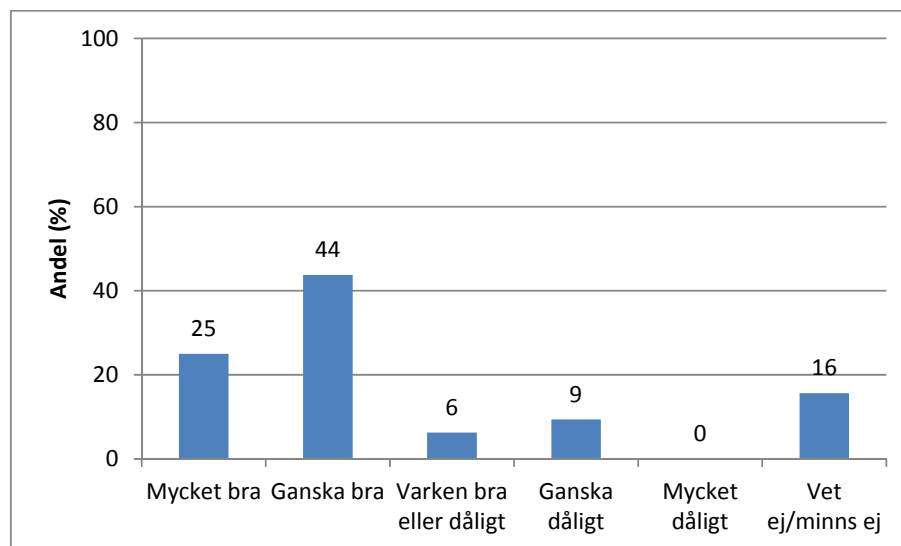

Diagram 6: Andel personer som angett hur de upplevde utrymningen.

Nästan 70 procent av respondenterna svarade att de upplevde utrymningen som mycket eller ganska bra. Ingen upplevde den som mycket dålig. Observera att i denna fråga ville två respondenter svara ett oförstärkt "Bra" vilket inte var ett förbestämt svarsalternativ. Dessa två personer ingår därför inte i redovisningen ovan.

Kommentarer från respondenterna om deras upplevelse av utrymningen:

- Jag upplevde allt så bedrövt. Att behöva lämna bostaden i denna storm mitt i natten och bara i nattlinne.
- Polisen kom och sade att vi måste gå ut.
- Vi fick hjälp av polisen.
- Sättet de, räddningstjänsten uttryckte sig på, de var tydliga, de sade exempel: detta gäller! Vill ge dem en massa plus och de var noggranna.
- Jag sprang ut i bara nattlinnet så jag vet faktiskt inte.
- Vi kunde gå ut själva på baksidan.
- Vi hann därifrån och kunde gå ut genom vår egen ytterdörr. Vi kunde låsa dörren så att ingen kunde gå in i huset medan vi var borta och huset klarade sig.
- Alla var redan ute. Det var inget kaos eller panik som flera ville få det till. Det var redan utrymt när räddningstjänsten kom på plats och de kunde påbörja släckningen direkt. Polisen förde bort alla och det fanns inget att diskutera. Polisen var sedan på fritidsgården, dit vi också kom.
- Vi kom ut med en himla fart och inget stod i vägen. Det är en bostadsrätt och det var en enkel väg ut.
- Allt var utrymt när brandkåren kom på plats.
- Grannarna väckte oss och då brann det i grannlängan men spred sig snabbt. Vi fick ingen möjlighet att få med oss något ut. Det tog 20 minuter innan brandkåren var på plats efter det att vi hade blivit väckta.
- Våra grannar väckte oss och vi fick inte gå in igen för räddningstjänsten.
- Polisen kom och hjälpte oss ut.
- Vi fick gå ut på baksidan av vårt hus eftersom det brann för fullt på framsidan.
- Jag blev rädd. Jag hann inte få med mig ut några kläder utan stod bara i tofflor och nattlinne. Fick tillslut en jacka att ta på mig.
- Brandkåren var snabbt på plats, det blåste kraftigt och det är gamla torra trähus men vi kom snabbt ut.
- Allt gick så fort så jag vet inte.
- Bra! Brandmännen såg till att få ut alla, de räknade in dem och kollade att alla verkligen var ute. Brandmännen gjorde vad de kunde.
- Det var ju meterhöga lågor och det var bara att sticka. Jag fick på mig, jacka, mössa och stövlar. Det var bara att lämna allt och gå och ställa

sig med de andra grannarna. Ingen sade något till oss om vart vi skulle ta vägen.

- Vi tog oss ut och klarade oss. Vi tog oss till en granne för att få värme och skydd. Där satt vi ett tag och tryckte tills polisen kom och utrymde även detta hus. Då kom en kompis och hämtade mig.
- Vi gick själva ut. Man har ett eget ansvar.
- Vi sprang ut på baksidan, vår balkongsida, men vi behövde aldrig hoppa.
- Brandmännen tog hänsyn och polisen var redan på plats. Allt gick lugnt till väga.
- Efter omständigheterna så var det ganska bra. Det var jobbigt med denna tjocka rök.
- Det var lugnt fastän det var storm ute. Elden spred sig så snabbt och lågorna var nog 5 meter från marken och uppåt. Polisen kom och utrymde och gav oss information om vart vi skulle bege oss.
- Det kom en man och ryckte mig ut ur mitt hus. Jag hann inte ens få på mig strumpor och knappt mina skor. Jag fick med mig en jacka och fick springa genom rök och flagor.
- Det var bara att lämna allt för att hjälpa till att släcka. De flesta stod bara i nattlinne och frös. Det blåste ju storm.
- Jag hade glömt att låsa min ytterdörr, men fick en vakt med mig för att låsa dörren. Det var lugnt men jag blev skärrad, men det blir man väl i en sådan situation?
- Det stod en polis i vägen och stoppade oss. Granntösen kom ut på gården samtidigt och då spred sig branden in via en list i hennes hus. Ingen hade väckt henne eller kollat om huset var tomt. Ingen hade förvarnat dem, men de hann med nöd och näppe ut. Någon hade tydligen missat henne. Hon kom ut med mer eller mindre eld i håret.
- Jag har inget att klaga på.
- Det finns inget att klaga på, de gjorde vad de kunde.

2.6.3 Hjälp i samband med utrymningen

I tabell 5 visas resultatet på frågan om respondenterna fick någon hjälp i samband med utrymningen.

	Andel (%)
Ja	15
Nej	85
Vet ej/minns ej	0

Tabell 5: Andel personer som angett att de fick hjälp i samband med utrymningen.

Majoriteten av respondenterna (85 procent) svarade att de inte behövde någon hjälp med utrymningen. En av orsakerna till detta var att de klarade sig själva.

Kommentarer från respondenterna som fick hjälp i samband med utrymningen:

- Polisen hjälpte oss och min gubbe såg till att jag kom ut. Vi hade då för stunden en 4-barnsfamilj inne hos oss som sökte skydd och värme. Allt de ägde var en dubbelsulky och nattlennerna de hade på sig. Allt annat var borta med branden. Vi fick då alla utrymmas när polisen kom. Dagen efter när barnfamiljen var här och tittade på sitt nerbrända hus var det bara aska som rök och på askhögen låg en barbiedocka. Den var knappt skadad av branden vad man kunde se. Detta var allt som var kvar av deras hus och tillhörigheter. Flickan i familjen började tjuta och ville ha sin barbiedocka, men hon och familjen blev avvisade från detta. Jag minns hennes skrik och tårar när hon inte fick sin barbiedocka, varför kunde ingen brandman ha gått in genom avspärningarna och hämtat den? Familjen miste även sin katt i branden.
- Min man hjälpte mig ut eftersom jag har problem med min rygg.
- Ja, av en man som jag inte vet vem han var. Det var den mannen som jag berättade om som ryckte ut mig ur mitt hus. Ingen aning om vem han var.
- Beror på hur man menar, men min man och jag utrymde bostaden och fick information av en brandman om vad som hände.
- Polisen körde bort oss till cykelbanan. De sade att vi inte fick vara kvar.

Kommentarer från respondenterna som inte fick någon hjälp i samband med utrymningen:

- Jag kom ut själv efter att ha blivit väckt av någon som bankade och av mina brandvarnare. Jag tog på mig mössa, jacka och stövlar och gick ut.
- Vi behövde inte utan vi klarade oss själva.
- Vi fixade detta själva.
- Nej, jag hjälpte brandmännen att rulla ut brandslangar samt koppla ihop dem.
- Nej, det enda var att en polis körde bort oss men varken han eller någon annan kunde ge oss information. Vi bara stod där och tänkte: vad gör vi nu?
- Nej, jag tömde det mesta med min man.
- Min sambo och jag tömde bostaden.
- Egentligen inte, men en polis kom och sade att vi måste lämna bostaden.

- Jag räddade min egen familj och sedan kom en polis och visade oss vart vi skulle ta vägen.
- Jag sprang rakt ut i nattlinnet eftersom huset var övertänt. En brandman frågade flera gånger samma fråga om det var några kvar i huset eller om alla var ute.
- Det behövdes inte.
- Vi klarade oss själva och det kom en polis och hjälpte oss att lämna området.
- Vi kom ut med en himla fart själva och eftersom vägen ut var tom så var det lätt att ta sig ut.
- Vi tog oss ut själva.
- Efter att grannarna väckt oss tog vi oss ut på egen hand.
- Det behövdes inte eftersom vi gick ut på baksidan av huset.
- Det behövdes inte. Vi kom ut för egen maskin.
- Vi gick ut själva, men polisen kom snabbt och bad oss att gå iväg.
- Vi klarade oss ut själva.
- Vi räddade oss själva.
- Vi klarade oss själva ut. Vi hade en barnfamilj hemma hos oss med sulky och pyjamas. Det var allt som bestod av deras hem. De värmdes sig hos oss innan vi blev utrymda.

2.7 Omhändertagandet

2.7.1 Omhändertagandet efter utrymningen

I diagram 7 visas hur respondenterna upplevde omhändertagandet efter utrymningen.

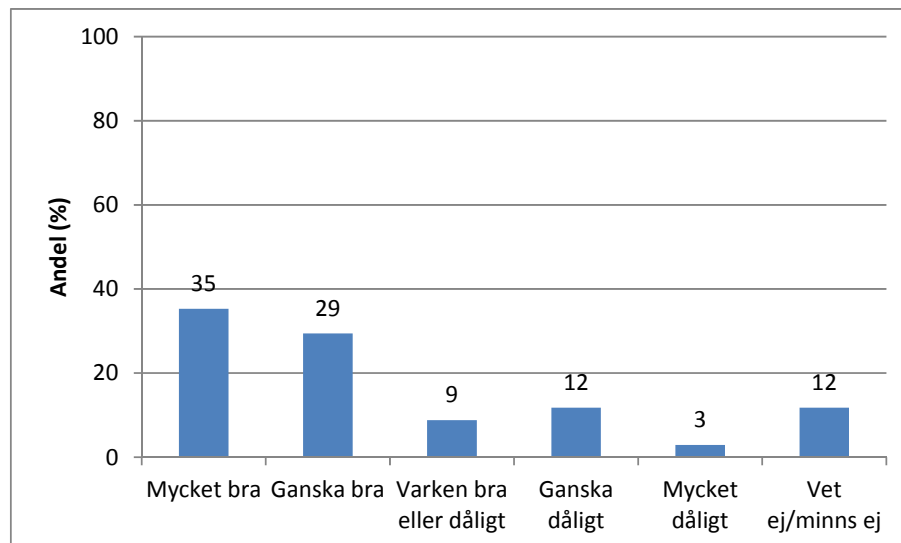

Diagram 7: Andel personer som angett hur de upplevde omhändertagandet efter utrymningen.

En majoritet av respondenterna (64 procent) svarade att de upplevde omhändertagande efter utrymningen som mycket bra eller ganska bra medan endast 15 procent upplevde det som ganska eller mycket dåligt.

Kommentarer från respondenterna hur de upplevde omhändertagandet efter utrymningen:

- Jag märkte inget av räddningstjänsten. De var mer eller mindre obefintliga för mig. Grannhuset brann men inte mitt, från allra början. Jag bad en ambulans om vatten eftersom röken stack så i min hals. Jag gick bort till de andra grannarna, som man alltid gör. Man söker sig till flocken.
- Jag åkte till min mamma med barnen och åkte sedan tillbaka. Min man var kvar och vaktade elden. Han berättade då för mig att de hade öppnat fritidsgården och att det fanns te/kaffe och smörgås samt att man kunde värma sig.
- Det var bra omhändertagande och vi fick kaffe och smörgås.
- Jag var aldrig på uppsamlingsplatsen under natten eftersom jag valde att gå vakt runt huset, men jag var på mötet dagen därpå. Jag såg till att barnen kom till svärmor och mer i säkerhet.
- Det var bra personal på fritidsgården och de hjälpte oss på fritidsgården. Vi fick även kaffe och smörgås.

- Jag är full av beundran. De gjorde ett fantastiskt jobb och jag har bara positivt att säga. Vi sökte oss alla i lä i några av garagen längre bort på området eftersom det blåste så hårt, småregnade och var kallt. Sedan kom polisen och meddelade att fritidsgården var öppen. Allt gick så smidigt.
- Vi stod på en cykelväg. Alla var där, brandkår, ambulans och polis. Vi fick ändå ingen information. Vi fick stå på cykelbanan tills klockan var 4 på morgonen, men ändå ingen information. Jag har en viss förståelse att de inte hade tid att ge oss information eftersom det blåste så hårt och brandmännen gav elden hela sin själ. Jag förstår att de inte hade tid med oss, men vi fick bara stå där och titta på hur det brann. Jag är så chockad över kommunens dåliga beredskap. Sju lägenheter brann ner denna natt, men kommunen kunde inte erbjuda en enda lägenhet. Alla har inte släkt/vänner som kan erbjuda en bostad eller hjälp på så kort varsel. Alla har inte släkt i Trollhättan. Jag hade tur att min syster bor i Vänersborg, hon är handlingskraftig. Hon tog kontakt dagen efter med Vänersborgs kommun och de kunde fixa fram två lägenheter. Jag tycker att det är märkligt att Trollhättan kommun inte kunde detta. Blev de så tagna på sängen? Flera har inte alls fått hjälp, utan har själva fixat bostad. Finns det ingen beredskap?
- Jag tycker att man snabbt fick reda på vart man skulle ta vägen och att uppsamlingsplatsen var på fritidsgården.
- Vi gick till min dotters klasskamrats föräldrar och sökte skydd hos dem. Man vet ju aldrig hur man beter sig vid sådana situationer, eftersom man aldrig varit med om detta förut och vill absolut inte vara med om detta en gång till. Jag har en moster i samma område som jag tittade till och kollade upp hur hon mädde. Sedan gick vi till fritidsgården och polisen tog upp våra personuppgifter.
- Det fanns en vakt på fritidsområdet som fixade mat och dryck åt alla. POSOM-gruppen fanns även där som stöd för dem som ville.
- Hela räddningstjänsten skötte sig bra tycker jag och de gjorde sitt.
- Det var bra på fritidsgården och vi fick mat, dryck och värme.
- Det fanns en uppsamlingsplats på fritidsgården, men där fanns inget större engagemang från myndigheterna. Vi fick ingen hjälp med bostad. Vi har fått fixa allt själva.
- Vi stod vid cykelvägen innan fritidsgården öppnade. Jag tycker det var bra omhändertagande på fritidsgården. Där fanns det brandmän som kokade kaffe. Tänk att en brandman åkte till Shell och köpte bröd, smör, smörgåsar och ost för sina egna pengar för att vi skulle få något. Detta är en stor hjälteinsats.
- Det fanns en uppsamlingsplats på vår fritidsgård där man räknade in alla och jag tycker att allt fungerade bra där.
- Vi fick stå på cykelbanan och frysa utan information.

-
- Jag tycker att det var mycket information. Alla ställde upp för varandra. Det var kallt att stå på cykelvägen men på fritidsgården fick vi kaffe/te, smörgåsar samt filtar att värma oss med.
 - Vi fick kaffe och smörgås på fritidsgården. Där fanns personal, vakter, POSOM-gruppen och polisen. Polisen pratade med oss och tog personuppgifter.
 - Tycker att det var dålig engagemang från många. Vi fick till exempel ingen hjälp med bostad, utan har fått fixa den själva.
 - Vi var aldrig så drabbade, så jag var aldrig på uppsamlingsplatsen. Vi fick gå in i vårt hus igen tidigt på morgonen, men vi fick inte gå och lägga oss och sova. Jag tog med mig en äldre kvinna som var i chocktillstånd. Jag bäddade ner henne i min soffa och gav henne te och sedan somnade hon.
 - Vi har haft en sådan tur att vi lever.
 - Räddningstjänsten hade ingen koll på om det var några kvar i husen eller inte.
 - Jag vill ge POSOM-gruppen kritik. De var under all kritik. De var så handfallna. Jag tror att det tog minst 1 timme innan de ens satte på kaffe. Vi var först på uppsamlingsplatsen och därför vet jag att det dröjde.
 - Vi samlades alla i vår fritidslokal tillsammans med POSOM-gruppen.
 - Jag tycker att det var ett bra insatsarbete, de kom snabbt igång och vi fick snabbt gå in och värma oss.
 - Det tog en stund innan POSOM-gruppen var på plats, kanske 1 timma men annars var det bra.
 - Jag tycker att det funkade bra. Det var mars månad, plus 2 grader ute och det småregnade. En väktare kom och en äldre kvinna (75 årig dam) fick värma sig i hans bil. Det tog nog 1- 1 ½ timme innan POSOM-gruppen var på plats. Alla var så omtänksamma och hjälpte varandra. Även om man inte kände varandra så bra, mer än som en granne man hälsar på. En väktare åkte till tappen och köpte alla deras smörgåsar av egna pengar. Kanske fick han betalt i efterhand men han gjorde en hjälteinsats. Allt löste sig i slutet.
 - Vi fick först stå i 30 minuter i denna blåst och frysa innan man öppnade fritidsgården. POSOM-gruppen tog väl hand om mig. Jag ringde min sårbo som kom och hämtade mig.
 - Jag vaktade branden, men tycker att det var bra att de öppnade fritidsgården så man kunde värma sig och få något varmt i sig.
 - Vi fick komma in på fritidsgården och värma oss samt få lite kaffe och smörgås.

- Jag åkte till min svärmor eftersom vi inte fick information eller information om några bostäder. Vissa fick bostäder medan andra inte. De fick fixa detta själva. Jag tycker att det var ganska stökigt och det fanns ingen att prata med. Det stod en polis i vägen men han kunde inte ge någon information.
- Jag tycker det var dåligt med information.
- Det var dåligt med information och information om utredningen. Hur går utredningen? Var startade branden? Ännu efter 5 månader finns ingen klarhet och detta gör att vi känner oss otrygga. Det är bara en massa rykten men ingen klarhet.

2.8 Förväntad hjälp

2.8.1 Förväntad hjälp av räddningstjänsten

I diagram 8 visas resultatet på frågan om respondenterna fick den hjälp de förväntade sig från räddningstjänsten.

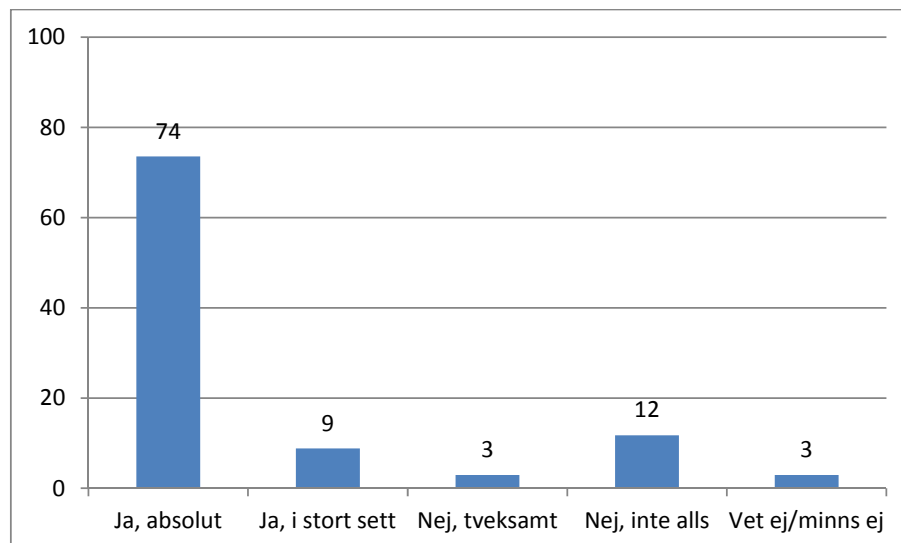

Diagram 8: Andelen personer som angett att de fick den hjälp som de förväntade sig från räddningstjänsten.

En övervägande majoritet av respondenterna (83 procent) ansåg att de i stort sett fick den hjälp de förväntade sig från räddningstjänsten medan 15 procent ansåg att de inte alls fått den hjälp de förväntade sig eller att detta var tveksamt.

Kommentarer från respondenterna om de fick förväntad hjälp från räddningstjänsten:

- De (räddningstjänsten) var som sagt helt obefintliga för mig.
- Våra granar (i trädgården) började brinna och vi berättade detta för brandmännen och de kom direkt och släckte dem.

- Polisen frågade hur vi mädde och vi fick hjälp av dem vid utrymningen.
- Brandmännen svarade på våra frågor fastän de hade så mycket att göra. De tog sig tid för alla fastän de hade fullt upp.
- Jag kan inte svara på detta eftersom jag var i chocktillstånd.
- Polisen kom och utrymde, de frågade hur många vi var och hur vi alla mädde.
- Räddningstjänsten sprutade skum på grannhuset och de räddade vårt hus. Det fanns inte så mycket mer de kunde göra eftersom vinden låg på. Vinden vände och lågorna slog mot vårt hus men plötsligt vände vinden igen och vi klarade oss. Det var så hård vind.
- Räddningstjänsten räddade vårt hus, det låg i farozonen och de gjorde ett jättebra jobb.
- Brandmännen gjorde sitt och vad de kunde.
- Det brann ju inte först i vårt hus, men sedan brann det ju också ner.
- Det brann inte i vårt hus och de kunde ha räddat vårt. Nu brann det ner.
- Brandmännen gjorde vad de kunde i denna orkan. De hjälpte oss hela tiden och kollade till oss.
- Brandmännen kom direkt när jag skrek på dem att elden fått fäste i våra buskar på tomten. De släckte detta direkt. De lyssnade på vad man hade att säga och det var inga problem med brandmännen.
- Räddningstjänsten sprutade skum på vårt hus och jag tycker att de gjorde vad de kunde.
- Vi behövde kläder men fick inga. Vi fick inte gå in och hämta kläder och andra saker. Vi var inte ens i farozonen.
- Räddningstjänsten ställde upp för oss, såg till att vi fick kaffe och smörgås samt filter. De gjorde så gott de kunde i blåsten och det var farligt att vistas i eldregnet.
- Allt gick så fort och jag är nöjd med vad de gjorde. De lyckades också rädda mitt hus.
- Ja, räddningstjänsten såg till att alla var ute och de sprutade skum på mitt förråd.
- Räddningstjänsten stöttade oss och det var mycket folk omkring. Det var kaos och två radhus brann ner samt att några blev hemlösa. De kunde inte göra mer än vad de gjorde och hela området hade faktiskt kunnat brinna ner.
- Ja, brandmännen sprutade vatten på mitt hus och huset klarade sig.

-
- Räddningstjänsten räddade liv och släckte branden. De gjorde vad de kunde.
 - Brandmännen gjorde så gott de kunde. De försökte rädda mitt hus, vilket de också gjorde.
 - Hela området hade kunnat brinna ner i denna bläst.
 - Brandmännen gjorde sitt och de kunde inte göra mer.
 - Brandmännen lyckades rädda vårt hus.
 - Bra, branden var bara sju meter från mitt hus, men de lyckades rädda mitt hus med hjälp av en massa skum.
 - Brandmännen klarade mitt hus och jag åkte med min särbo. Jag behövde ingen större hjälp.
 - Vårt hus klarade sig och brandmännen kom direkt när elden fattade eld i våra granar.
 - Brandmännen räddade mitt hus och de sprutade vatten på förrådet. Förr hade jag höga tuja-buskar vid förrådet. Bara för ett tag sedan bad jag en granne om hjälp att ta ner dem. Tänk om de hade varit kvar! Då hade branden förmodligen fått tag i dem och branden hade spridit sig. Det borde vara förbjudet att ha höga växter intill förråd som gränsar mot grannar. De kan ju sprida elden vidare och mot en själv. Man utsätter sig själv och grannar för fara.
 - Vi hade tur att vinden vände och detta räddade hela vårt hus. Hela baksidan av huset var nedsprutad så att elden inte skulle få fäste. Brandmännen gjorde sitt bästa.
 - Jag är glad över att mitt hus klarade sig.
 - Jag hjälpte brandkåren att låsa upp en grind som var låst så att de slapp att hoppa över den. På min nyckelknippa, där grindnyckeln satt, fanns bilnyckel och andra nycklar. När jag hade låst upp fick jag inte ta ut nyckeln ur grinden och då kunde jag heller inte ta ut min bil.

2.9 Räddningspersonalen

2.9.1 Bemötande från räddningspersonalen

I diagram 9 visas resultatet på frågan över hur respondenterna upplevde bemötandet från räddningstjänsten.

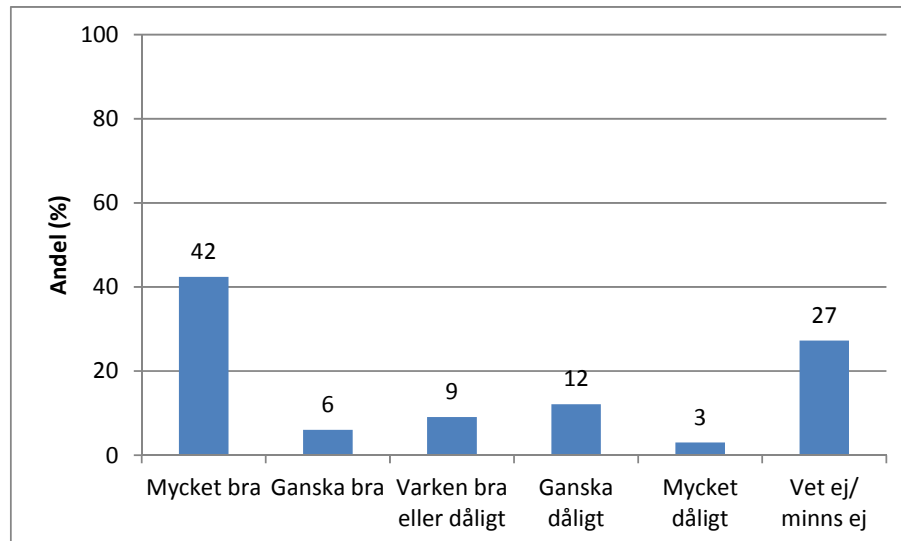

Diagram 9: Andelen personer som angett hur de upplevde bemötandet från räddningstjänsten.

48 procent upplevde bemötandet från räddningstjänsten som mycket eller ganska bra medan 15 procent upplevde det som mycket eller ganska dåligt. 27 procent av de tillfrågade visste eller mindes inte bemötandet från räddningstjänsten. En av orsaken till detta kan vara att respondenterna inte hade någon kontakt med räddningstjänsten. Observera att en person ville svara "bara bra" som svarsalternativ och därför inte ingår i redovisningen i diagram 9.

Kommentarer från respondenterna om hur de upplevde bemötandet från räddningstjänsten:

- Jag hade inget med dem att göra och de var obefintliga för mig.
- Jag hade ingen direkt kontakt med dem, men jag tycker att de var uppmärksamma.
- Jag var aldrig i kontakt med dem.
- De kom direkt när jag skrek att det brann på tomten i våra buskar och släckte branden.
- Det var bra. Brandmännen var stressade men de lyssnade och gav svar på mina frågor.
- Jag tycker att de tog sig tid. De brydde sig om alla. Alla nyfikna som drogs dit blev ett stort bekymmer speciellt ungdomar. Varifrån kom de, mitt i natten? De var mer i vägen.

-
- Jag tycker att det var dåligt med information.
 - Jag tycker det var bra genom att de kunde rädda andras hus på området.
 - Jag mötte dem inte så mycket. Jag pratade med en brandman om att vi hade lämnat vårt hus, så att de inte behövde lägga energi på att banka på vår dörr och leta efter oss. Han svarade att det var bra, då vet de.
 - Mitt hus står kvar. Jag pratade inte så mycket med någon av dem, men fastän jag var ute och räddade många var det ingen som intervjuade mig om detta.
 - Jag tycker att det var ett proffsigt bemötande.
 - Jag fick inte rädda något för räddningstjänsten eller gå in i mitt hus.
 - Speciellt han som köpte smörgåsar till oss för egna pengar. Han är en hjälte.
 - Vi fick ju inte gå in och hämta något ur huset.
 - Jag tycker att de hade ett gott samarbete med de boende.
 - Jag tycker att det tog så lång tid att få någon information.
 - Räddningstjänsten var både vänliga och förstående.
 - Jag pratade inte direkt med någon av dem, men man kände att de såg en.
 - Brandmännen har erbjudit mina barn att komma ner till stationen för att se hur allt fungerar och titta på brandbilarna.
 - Jag hade ingen kontakt med dem.
 - Räddningstjänsten sade till oss att gå undan. Jag ville att de skulle spruta vatten på vårt hus men de svarade att de måste prioritera. "Inte hade han tid att stå och prata med mig, han hade ju fullt upp". Jag tycker att de gjorde vad de kunde.
 - Jag tycker att de var trevliga och förstående mot dem som hade förlorat allt. De talade hela tiden om vad som hände och gav oss information.
 - Jag tycker att det gick lugnt tillväga och att de såg en fastän de hade jättemycket att göra.
 - Jag var aldrig i kontakt med dem.
 - Räddningstjänsten hade inte tid att prata med oss, men jag tycker att de var förstående.
 - Jag hade inte så mycket med dem att göra eftersom min särbo hämtade upp mig.
 - Jag tycker att de var uppmärksamma fastän de hade så mycket att göra.

- Jag träffade dem aldrig.
- Det var kaos. Inget befäl fanns och ingen som hade koll på läget. Räddningstjänsten hittade inte brandposter och vattenslangarna som rullade ihop sig. De skickar hit en enda pytteliten brandbil när de vet att husen ligger så tätt. Efter 20 minuter kommer brandbil nummer två. Var de underbemannade eller?
- Det tråkiga är att räddningstjänsten ljuger. De även förnekar händelser som skedde under natten. De ger en annan bild än verkligheten. Exempelvis att de körde fram en brandbil med för korta slangar som sedan fick backas ut igen och en ny fick köras in. Enligt räddningstjänsten hände aldrig detta, men det finns en mängd vittnen till det.

2.9.2 Släckning av branden

I diagram 10 visas resultatet på frågan över hur respondenterna ansåg att räddningstjänsten lyckades släcka branden.

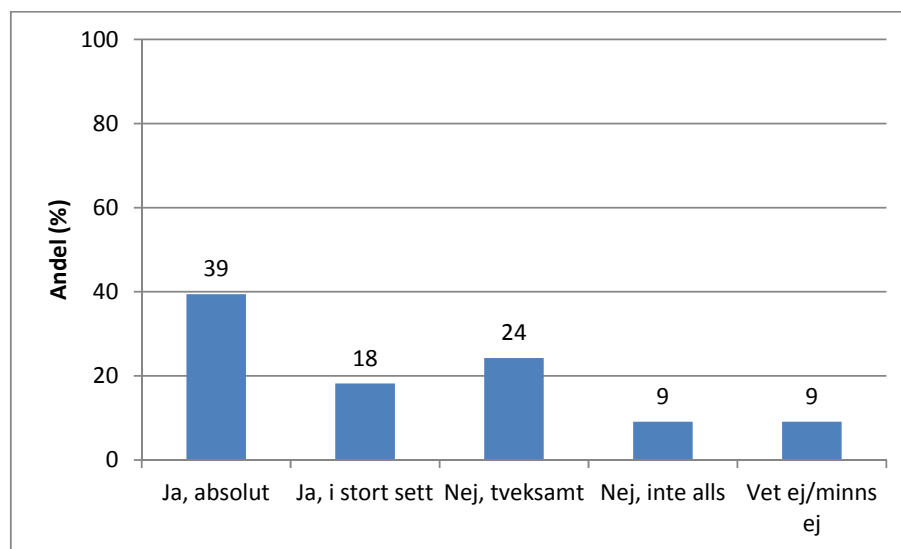

Diagram 10: Andelen personer som anser att räddningstjänsten klarade av att släcka branden på ett bra sätt.

57 procent ansåg att räddningstjänsten i stort sett klarade av att släcka branden på ett bra sätt. 33 procent ansåg däremot att räddningstjänsten inte klarade av att släcka branden på ett bra sätt. Observera att en person inte ville yttra sig i frågan varför resultaten i diagram 10 endast baseras på 33 svarande.

Kommentarer från respondenterna om räddningstjänsten klarade av att släcka branden på ett bra sätt:

- Jag vet inte om detta är ett rykte eller ej, men det ryktas om att vattnet tog slut. Rykten uppstår ju alltid. Det var i alla fall stiltje (i betydelsen tomt i slangen) och något inträffade. Brandmännen blötte inte alls ner

mitt hus utan koncentrerade sig på den brinnande längan. Det var ett tag som det inte var någon aktivitet alls vid branden. Jag funderade över varför de inte sprutar vatten på min husgavel. Jag tänkte också, om det börjar brinna så är det kört. Tog vattnet slut eller? Var det därför som mitt hus brann ner?

- Jag har svårt att uttala mig om detta. Jag är ju inte kunnig inom detta område. De hus som brann upp sades att de inte gick att räddas, utan att brandmännen gav energin till att rädda de andra husen i området. Var detta rätt eller fel, jag vet faktiskt inte.
- Vädret ställde till det med den kraftiga blåsten. Brandmännen visste att det inte gick att rädda längan som brann, utan de gick in för att rädda det som räddas kan. De räddade ju resten av området från att brinna ner.
- Ja, de lyckades rädda mitt hus.
- Brandmännen klarade vårt hus.
- Brandmännen gjorde vad de kunde. De skyddade hela områdets hus och de lyckades minska spridningen av elden.
- Under rådande förhållanden så räddade brandmännen vad som räddades kunde. Det var gnistregn som var stora som 5-kronor. Gnistregnet sprider ju sig vidare i denna blåst.
- Det är svårt att bedöma. De gjorde vad de kunde, och elden samt vinden gjorde det svårt för dem att släcka.
- Med tanke på blåsten var det svårt att släcka. Vi hade tur att vinden vände annars hade vårt hus brunnit upp.
- Med facit i hand gjorde de ett jäkla bra jobb. Första längan brann så mycket så det fanns inget att göra åt detta. Det gick inte att rädda långa två eftersom det blåste alldeles för mycket och längorna står så nära varandra. Brandmännen inriktade sig på att rädda de andra husen. Det fanns inget att göra åt det som brann upp. Vinden var alldeles för hård.
- Brandmännen hade svårt att hitta brandposterna och fick hjälp med detta. De hade även problem med att komma intill för att släcka, men det är inte deras fel. Det är så trångt här och fel planerat.
- Vinden gjorde det så svårsläckt, men de räddade ju andras hus och även mitt.
- Jag tycker att brandmännen faktisk hade kunnat rädda vår långa, eftersom det brann ju inte här från början.
- Mitt hus hade kunnat räddas eftersom branden inte startade här.
- Det var knepigt med vinden som dånade. Brandmännen hade kunnat fråga om cykelvägen tidigare än klockan 02:00. De frågade min gubbe om cykelvägen och han visade dem vägen. Och allt detta med vattenposter och slangar hit och dit.

- Det är svårt att säga. De hade kanske kunnat sätta in mer insatser från början och även kranbilar. Dessa kom ju senare till området, men de kunde ha varit med från början. När de väl kom så fick de ordning på branden eftersom de kunde spruta uppifrån på ett helt annat sätt.
- Det är svårt att svara på eftersom det blåste ju storm ute.
- Jag tycker att brandmännen gjorde vad de kunde.
- Brandmännen kämpade på men det är tråkigt att sju lägenheter brann upp. Det blåste så hårt och brandmännen gjorde vad de kunde.
- Jag vill inte yttra mig i denna fråga. Det var inte lätt för dem. De var väl inte så många från allra första början, men man kanske alltid skickar bara en bil för att kolla upp läget? Brandmännen gjorde vad de kunde.
- Brandmännen lyckades att inte få någon spridning och de räddade hela området.
- Branden tog en helt annan länga än vad det såg ut från början. Brandmännen sprutade inte alls vatten på den idag nerbrunna längan.
- Jag tycker att de gjorde vad de kunde. Det var till slut ingen idé att spruta mer vatten.
- Jag tycker att det är dåligt att brandmännen inte visste var vattenposterna var. En brandslang brann också upp och sinkade hela deras arbete. De var väl inte riktigt förberedda. Det var ett svårt arbete i denna hetta och värme som elden utvecklade samt denna blåst.
- Jag tycker att brandmännen tog rätt beslut hela tiden.
- Det borde ha kommit flera brandbilar, de hittade inga brandposter och de hittade inte till vägarna bakom området. Det blåste ju också hårt.
- Det var svårt att släcka på grund av blåsten, men de lyckades rädda vårt hus.
- Jag jobbar inte på brandkåren. De hittade inte till brandposterna, hittade inga vägar bakom för att kunna släcka, cykelvägarna var låsta med bommar och då kunde de inte komma igenom. De kunde inte heller läsa kartor eller i alla fall inte hitta på dem.
- Det strulade en hel del, de kom inte riktigt intill och släcka ordentligt. De hittade inte brandposterna. Jag är inget proffs på detta, men blåsten gjorde det inte heller enklare.
- De lyckades rädda resten av området.
- Brandmännen insåg nog att de hus som brann fanns inget att göra något åt. De var förlorade. De ska ju vara proffs inom detta område och de lyckades ju rädda hela området. Det har ju varit flera incidenter här tidigare i området med småbränder som har släckts. Det brann mot en husvägg för ett tag sedan men som släcktes. Jag tycker att de skötte

detta jättebra. Brandmännen inriktade sig på spridningen och husen står så tätt, alldeles för tätt.

- En pytteliten brandbil i ett sådant tätbebyggt område? Det var ingen ordning alls och de hittade inte brandposterna och det var slangar som inte var ordentligt i ordning.
- Jag tycker nog att de hade kunnat rädda länga två. De hittade ju inte vägen bakom området. Då hade de kunnat släcka bakifrån.
- Jag tycker att brandmännen inte gjorde detta med hela sin själ.

2.9.3 Begränsning av skador

I diagram 11 visas resultatet på frågan om respondenterna ansåg att räddningstjänsten klarade av att begränsa skadorna.

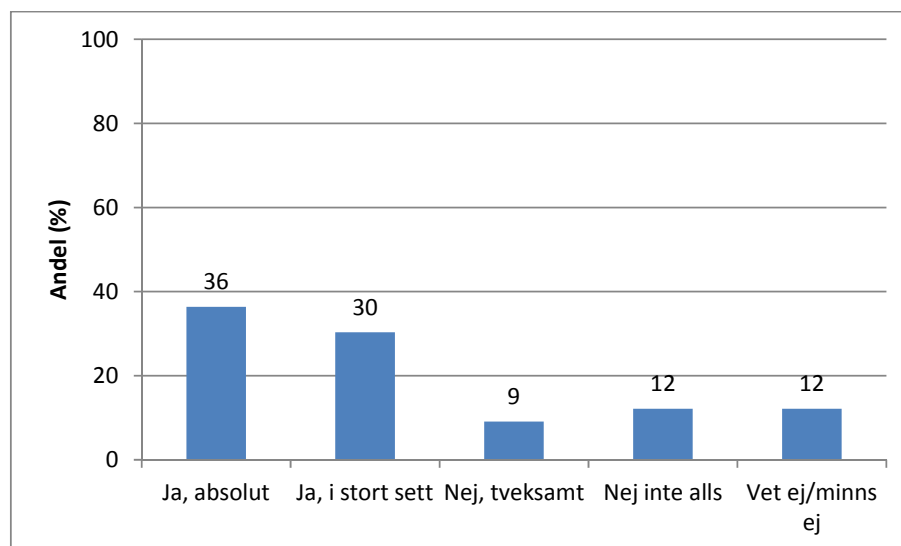

Diagram 11: Andel personer som ansåg att räddningstjänsten klarade av att begränsa skadorna av branden på ett bra sätt.

En majoritet av respondenterna (66 procent) ansåg att räddningstjänsten klarade av att begränsa skadorna av branden på ett bra sätt. Däremot svarade 21 procent av de tillfrågade att de inte ansåg att räddningstjänsten klarade av att begränsa skadorna från branden på ett bra sätt. Observera att i denna fråga valde en respondent att svara både Ja och Nej på frågan. Dennes svar ingår inte i resultaten som visas i diagram 11.

Kommentarer från respondenterna om räddningstjänsten lyckades begränsa skadorna av branden på ett bra sätt:

- Ja, de lyckades ju rädda resten av området. De lade energin på att rädda det som räddas kan och lät det som brann brinna ner. De förstod att det inte gick att göra något åt detta. Vädret ställde till det i deras arbete.

-
- Mitt hus brann ju ner och de sprutade inte ens vatten på det. Det började ju brinna i ett annat hus och sedan sprutade de vatten på husen bakom mitt.
 - Det blåste ju storm och det var så dåligt väder.
 - Ja, det tycker jag eftersom det var så dåligt väder och blåste så hårt. Mer orkan, tror jag.
 - Det finns en hake, hade de tagit sig in på baksidan av den brinnande längan hade nog den andra längan klarat sig. Brandmännen fann ju inte vägen in dit. Det finns en gångbana som går bakom den brinnande längan, men denna användes ju aldrig.
 - Brandmännen lyckade ju rädda de andra intilliggande längorna. Jag tycker att de gjorde vad de kunde och de gjorde allt de kunde.
 - Kanske kunde de ha räddat nästa länga eftersom branden började ju inte där, men vinden var så hård. Den låg på och gjorde det svårsläckt. De lyckades ju rädda de andra längorna.
 - Ja, brandmännen skummade in vårt hus.
 - Om vinden inte legat på så kanske radhus två hade klarat sig. Det var så kraftiga kastvindar och detta gjorde det svårt att rädda radhus två. Det gick inte att rädda i detta väder.
 - Jag tycker nog att de gjorde vad de kunde.
 - Vinden gjorde det svårt att klara länga två, men de gjorde vad de kunde för att fixa resten.
 - Jag tycker att de hade kunnat rädda mitt hus.
 - Jag tycker att de hade kunnat fixa vår länga. Det brann ju inte från början här.
 - Det fanns inget att göra eftersom det blåste orkan.
 - Orkan, det fanns inget att göra.
 - Jag är lekman så jag kan inte svara på denna fråga, men kanske detta med kranbilarna. Varför kom inte de direkt?
 - Brandmännen lät ju båda längorna brinna ner. Det finns ju inget kvar idag. De hade kanske kunnat rädda den ena längan.
 - Det är svårt att säga, men kanske kunde de ha räddat länga två. Det flög flagor över de andra husen och elden var svår att stoppa i den hårda vinden.
 - Det är tråkigt att två längor brann ner, men de lyckades ju rädda resten av området.
 - Brandmännen slet och de gjorde vad de kunde. Hela området hade faktiskt kunnat brinna upp eftersom husen står tätt och det är trähus.

Med tanke på vindens styrka hade elden kunnat ta hela området, men nu klarade de resten av området.

- Vi satt hos en av våra grannar och de bor bara tio meter från de nerbrunna husen idag, men brandmännen klarade deras hus.
- Det är klivet. Vårt hus klarade sig, men inte den andra längan.
- Ja, de lyckades skydda vårt hus. Det var svårt för brandmännen att bestämma vilket hus de skulle rädda. Vilket hus ska vi rädda? Vilket hus ska vi låta brinna ner? Inga lätta beslut.
- De hade kunnat rädda långa två.
- De räddade hela området från att brinna ner. Jag tycker att brandmännen tog riktiga beslut och de gjorde vad de kunde.
- Både ja och nej. Den första längan fanns inget att göra något åt eftersom det brann så, men den andra längan hade de nog kunnat rädda.
- Jag vet inte, men de hade kanske kunnat rädda den andra längan.
- Det brann och blåste så jädrans mycket. De offrade ett radhus för att kunna rädda de andra på området. Brandmännen fann dock inte brandposter och det tog tid innan allt var kopplat. Vi stod bredvid med känslan: "Vad händer?" Brandmännen gjorde nog sitt jobb.
- Mitt hus klarade sig och resten av området. Brandmännen sprutade en massa skum på mitt hus.
- Det blåste så hårt och elden hoppade snabbt vidare. Jag tycker att de gjorde vad de kunde, men kanske hade den andra längan kunnat ha räddats?
- Brandmännen klarade fem omkringliggande längor, men inte dessa två som brann upp. Jag hade tur att vinden vände, men det var otur för de andra som fick sina bostäder nerbrunna. Jag tror att brandmännen insåg att det inte gick att rädda de som redan brann.
- När de väl var på plats och hade kommit igång lyckades de hålla elden i schack. Detta var väl efter att de två längorna hade brunnit upp.
- De hade kunnat rädda den andra längan, om inte hela så delar av den. Jag tror att brandmännen var underbemannade.
- De två sista lägenheterna i långa 2 brann ju ner först 6-8 timmar efter att branden hade startat. Då fanns det väldigt lite folk på plats och om det hade funnit fler på plats hade de i alla fall lyckats rädda de två sista lägenheterna i långa 2. Jag tycker att det var alldeles för kort med personal på plats vid denna tidpunkt.

2.10 Information

2.10.1 Information om aktörer

I tabell 6 visas svaren på frågan om respondenterna fick information om vilka aktörer de kunde kontakta efter branden.

	Andel (%)
Ja	94
Nej	3
Vet ej/minns ej	3

Tabell 6: Andelen personer som angett att de fick information om vilka aktörer (t.ex. POSOM-grupp, räddningstjänst, försäkringsbolag) de kunde kontakta efter branden för att få hjälp och stöd.

Nästan alla, det vill säga 94 procent svarade att de fick information om vilka aktörer de kunde kontakta efter branden.

Kommentarer från respondenterna om de fick information om vilka aktörer de kunde kontakta efter branden:

- Ja, var dock inte där under brandnatten, men dagen efter då vi hade bostadsrättsföreningsmötet.
- Jag fick information på mötet dagen efter med bostadsrättsföreningen.
- Ja, på fritidsgården.
- Ja, på fritidsgården samt vi fick kaffe och smörgås.
- Ja, men jag är stark kritisk till POSOM-gruppens agerande. När vi kom till fritidsgården var polisen, försäkringsbolagen och POSOM-gruppen där. Försäkringsbolagen tog initiativet och berättade om vad som gäller och vilken hjälp man kunde få. Polisen tog vid och delade in oss i grupper: ni ska dit och ni ska dit, men POSOM? Där stod de i köket på fritidsgården och pratade med varandra. Jag gick ut till köket och frågade om de kanske kunde sätta på kaffe eftersom det satt folk som frös och behövde något varmt. – Ja, en bra idé men vi har ingenting till! Vi är en förening och det finns alltid kex i skåpet. De kunde inte agera utan stod bara och pratade med varandra. Det tog cirka två timmar innan de berättade för oss vilka de var. Där satt folk som inte förstod, eftersom de pratar ett annat språk och det fanns inga tolkar och de förstod inget av vad som sades. De satt bara där med tomma blickar. Alla var ju i chock. De som är i POSOM brukar ju vara tränade för olika scenarion. Sedan läste jag i tidningen hur bra POSOM-gruppen hade varit. Nej, inte alls!
- Vi blev tillkallade på möte dagen efter klockan 15 med föreningen. Där gavs mycket information.
- POSOM-gruppen gav information, men även vår ordförande i bostadsföreningen. Vi träffade också polisen och försäkringsbolagen dagen efter.

- På natten mötte jag POSOM-gruppen och på morgonen försäkringsbolaget. Dagen efter var det möte med bostadsföreningen där information gavs.
- Det fanns en uppsamlingsplats där POSOM fanns, men det fanns ingen från mitt försäkringsbolag.
- Jag fick information från mitt försäkringsbolag.
- Länsförsäkringar var redan på plats och informerade.
- Jag var aldrig på fritidsgården under brandnatten, men på mötet dagen efter med föreningen. Där gavs en massa information.
- Jag tror inte det, men vi for hem till en kompis.
- Det var bra på fritidsgården. Polisen tog upp personuppgifter och gick runt och pratade med oss. Vi hade också möte dagen därpå med vår egen förening. Där gavs det också information och även försäkringsbolagen var där.
- Jag var i kontakt med Länsförsäkringar klockan 02.00 på brandnatten.
- På bostadsrättsföreningens möte dagen därpå gavs information. Där var alla med och informerade.
- Det fanns en uppsamlingsplats på fritidsgården och dagen efter var det möte med bostadsrättsföreningen. Då var alla som du räknade upp medverkande.
- Det var uppsamlingsplats på fritidsgården och där gavs information.

2.10.2 Kontaktade aktörer

Tabell 7 visar resultatet på frågan om respondenterna har haft kontakt med någon aktör efter branden.

	Andel (%)
Ja	56
Nej	44
Vet ej/minns ej	0

Tabell 7: Andelen personer som angett att de varit i kontakt med någon aktör (t.ex. POSOM-grupp, räddningstjänsten, försäkringsbolag) efter branden.

56 procent svarade att de hade varit i kontakt med någon aktör medan 44 procent svarade att de inte hade varit det.

I diagram 12 visas vilka aktörer som respondenterna angivit att de varit i kontakt med efter branden. Dessa svar baserar dig på de som angivit att de varit i kontakt med någon aktör efter branden.

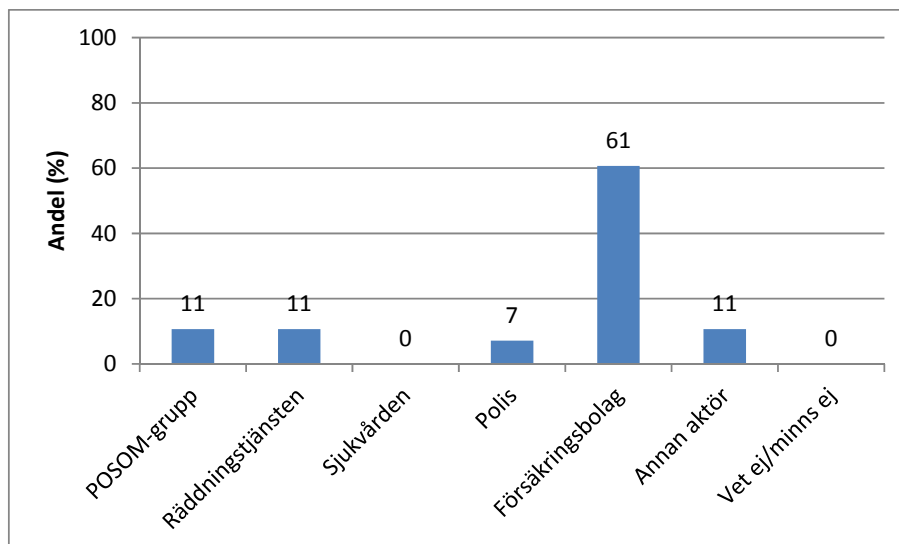

Diagram 12: Andelen personer som angett vilka aktörer de haft kontakt med efter branden.

Observera att här fanns möjlighet att svara på flera alternativ. Majoriteten av respondenterna (61 procent) som hade varit i kontakt med någon aktör, hade varit det med försäkringsbolaget.

2.11 Försäkringar

2.11.1 Hemförsäkring vid brandtillfället

Tabell 8 visar resultatet på frågan om respondenterna hade någon hemförsäkring vid brandtillfället.

	Andel (%)
Ja	100
Nej	0
Vet ej/minns ej	0

Tabell 8: Andel personer som angett att de hade hemförsäkring vid brandtillfället.

Samtliga respondenter uppger att de hade en hemförsäkring vid brandtillfället.

2.11.2 Kontakt med försäkringsbolaget

Tabell 9 visar andelen personer som angett att varit i kontakt med sitt försäkringsbolag efter branden.

	Andel (%)
Ja	71
Nej	29
Vet ej/minns ej	0

Tabell 9: Andel personer som angett att de varit i kontakt med sitt försäkringsbolag.

71 procent svarade att de har varit i kontakt med sitt försäkringsbolag medan 29 procent svarade att de inte hade varit det. Flera av respondenterna som svarade att de inte har varit i kontakt med sitt försäkringsbolag, hade inga större skador. Några hade fönsterrutor som spruckit men detta täcktes av bostadsrättsföreningens försäkring.

2.11.3 Hjälp från försäkringsbolaget

I tabell 10 visas resultatet på frågan om respondenter som var i kontakt med sitt försäkringsbolag också har fått hjälp från försäkringsbolaget.

	Andel (%)
Ja	100
Nej	0
Vet ej/minns ej	0

Tabell 10: Andelen personer som uppgett att de fått hjälp från sitt försäkringsbolag.

Nästan samtliga av respondenterna som varit i kontakt med sitt försäkringsbolag har också fått hjälp. En person svarade delvis, och i detta fall var det fortfarande inte klart med ersättning, samt att respondenten med familj fortfarande bodde i en andrahandslägenhet.

Kommentarer från respondenterna om vilken hjälp de fick från försäkringsbolagen:

- De var snabbt på plats, redan under brandnatten var de på plats. De kom även dagen därpå och gick runt huset och kollade sig omkring. De tittade på vad som behövdes göra. Vi fick en maskin för att ta bort branddoften, nytt plasttak eftersom det var hål i det gamla samt ersättning för uppbrunna och förstörda buskar på tomten.
- Nu har de inte hört av sig under flera månader, men jag fick pengar insatta på mitt konto. Jag fick även ett nummer till en skadereglerare i Göteborg, men har inte tagit kontakt med honom. Har inte haft någon anledning tycker jag.
- Försäkringsbolagen var alla på plats dagen efter och frågade vilka som tillhörde vilka. Länsförsäkringar kontaktade oss på egen hand. Vi hade inga stora skador, men de har varit här och skrivit upp och antecknat. Vi kommer att få ersättning.
- Jag fick en maskin för att ta bort rökdoften.
- Länsförsäkringar var här och kollade upp våra skador och vad vi behövde. Vi fick bland annat en maskin för att ta bort röken.
- De fanns på plats under brandnatten och kom sedan några dagar senare och gjorde en bedömning. Vi fick ersättning inom en vecka och nya fönster fick vi från bostadsrättsföreningens försäkring.

-
- De var helt fantastiska. De har hjälpt oss så gott de kan och gjort allt för att underlätta för oss. De har hjälpt oss att komma ihåg att göra det och det, menar sådant man ska kolla upp efter en sådan katastrof.
 - Fönsterrutorna sprack, men detta fick vi hjälp av genom bostadsrättsföreningens försäkring.
 - Vi har fått hjälp med olika brännskador samt hjälp för skador på huset.
 - Vi fick ersättning för uppbrunna hästkläder och annat som brann upp på tomten.
 - Försäkringsbolaget har svarat på alla våra frågor, varit behjälpliga, arbetsvilliga och helt fantastiska.
 - Vi har fått ersättning för sådant som brann upp på vår tomt.
 - Delvis men det är fortfarande inte helt klart. Vi bor ännu i en 2:a hands lägenhet. Denna har vi fixat själva, eftersom vi inte fick någon hjälp.
 - Jag hade en maskin som tog bort all rök doft.
 - Jag har fått ett nytt altantak.
 - De var här och bytte ut det gamla altantaket som fick skador av branden.
 - En man var här och satte in en maskin som tog bort all rökluft.
 - Det var inte så mycket skador, men allt har antecknats ner.
 - Vi fick hjälp med tips om en bra psykolog. Vi har fått ekonomiskt stöd och snabb hjälp. De har även gjort en kom-i-håg lista åt oss. Det är lätt att man glömmer allt man ska ta tag i när man är i chock. De har till och med ringt upp helt apropå och frågat hur vi mår. De kom även hit upp dagen efter, fastän kontoret ligger i Malmö.
 - De har varit så tillmötesgående. Vi har bytt altantak och toataket på hemrisken. Nya fönster fick vi från bostadsrättsföreningens försäkring.
 - Det behövdes inte, för nya fönster fick vi från försäkringen som bostadsrättsföreningen har.
 - Mitt försäkringsbolag var redan på plats 03.30 under brandnatten. Jag hade själv ringt dem så de kom. Jag fick hjälp med att ta bort all rökluft.
 - En maskin som tog bort rökdoften.
 - Försäkringsbolaget noterade vad vi var i behov av och eventuella skador. Vi fick låna en maskin för att ta bort branddoften med.
 - Jag hade en luft rensare stående ett tag, men den sattes bara in av någon och sedan kom en man och bara hämtade den.
 - Vi ska få ersättning. Vi hade inga stora skador, men försäkringsbolaget var snabbt på plats och antecknade våra skador.

- IF ringde dagen efter och frågade om mina skador, men jag hade inga. De var så omtänksamma.
- Det behövdes inte.

2.12 Brandskydd

2.12.1 Tillgång till brandskydd eller släckredskap i bostaden

I diagram 13 visas resultat över huruvida respondenterna hade något brandskydd eller släckredskap i bostaden eller i direkt anslutning till bostaden. Observera att flera svarsalternativ var möjliga.

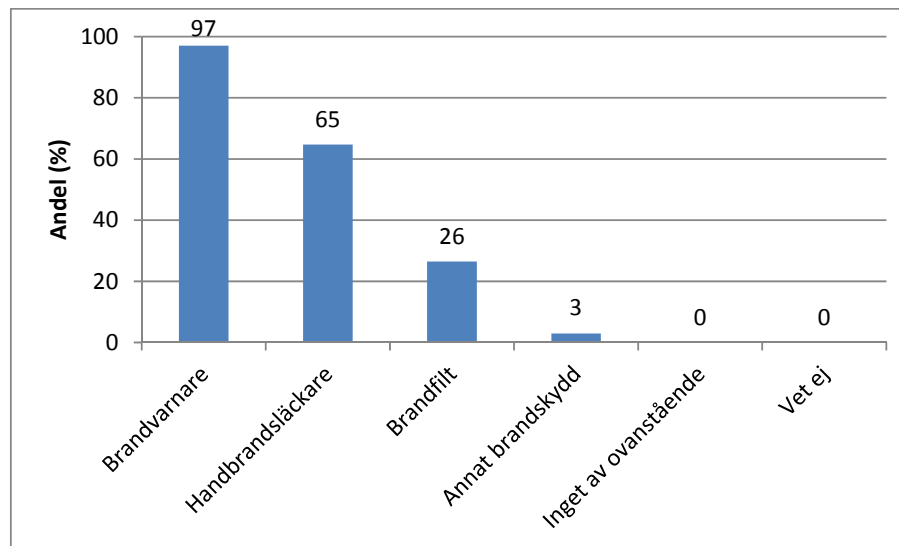

Diagram 13: Antalet personer som angett att de hade tillgång till något brandskydd eller släckredskap i bostaden eller i direkt anslutning till den.

Nästan alla respondenter (97 procent) hade en brandvarnare, 65 procent svarade att de hade handbrandsläckare medan 26 procent svarade att de hade brandfilt. En person svarade att det fanns larm i bostaden.

2.12.2 Förändringar av brandskyddet i bostaden

I tabell 11 visas resultatet på frågan om respondenterna har gjort några förändringar i sitt brandskydd sedan branden.

	Andel (%)
Ja	24
Nej	74
Vet ej/minns ej	3

Tabell 11: Andelen personer som angett att de gjort några förändringar i sin bostads brandskydd sedan branden.

En majoritet av respondenterna (74 procent) svarade att de inte hade gjort någon förändring av sitt brandskydd i sin nuvarande bostad. 24 procent svarade att de hade gjort förändringar. Exempel på förändringar var nya och fler brandvarnare, larm och handbrandsläckare.

Kommentarer från respondenterna om vilka förändringar de gjort i sitt brandskydd:

- Hör kanske inte till saken, men jag och min man bytte för många år sedan ut alla plastlister i huset. Min man sade att de var farliga om det skulle börja brinna och dessutom var de fula. Vi hade sedan trälistor i hela huset. Vi flyttade in 1982 så det var ett tag sedan. Länsförsäkringar gav mig en ny brandsläckare, brandfilt och brandvarnare dit jag flyttade.
- En handbrandsläckare.
- En handbrandsläckare har inhandlats. Det räcker inte med brandvarnare.
- Vi har köpt nya brandsläckare.
- Det är bra brandutrustning i huset som vi nu bor i och detta är ett tegelhus. Det ska väl ändå inte brinna ner?
- Vi borde skaffa oss en brandsläckare, men har ännu inte gjort detta.
- Jag hade allt, men har köpt in nya brandvarnare, brandsläckare och brandfilt. Vet nu att brandvarnare har man inte så mycket hjälp av, de brann ju upp i branden.
- Vi har redan det som behövdes och därför har vi inte ändrat på något.
- Jag har satt in larm med brandlarm och rökdetektor.
- Det enda jag har gjort är att flytta på mina foton på barnen närmare ytterdörren. Det är ju materiella saker, men de går inte att ersätta.
- Vi har satt in flera brandvarnare och släckare. Man vet ju aldrig om de gamla fungerar vid en kris.
- Jag borde skaffa mig en brandsläckare.
- Jag ska nog köpa en brandfilt.
- Vi har satt upp extra brandvarnare.
- Vi har köpt en bunt med brandvarnare som vi har satt upp.

2.13 Media

2.13.1 Upplevelsen av mediabevakningen

I diagram 14 visas resultatet över hur respondenterna upplevde mediabevakningen.

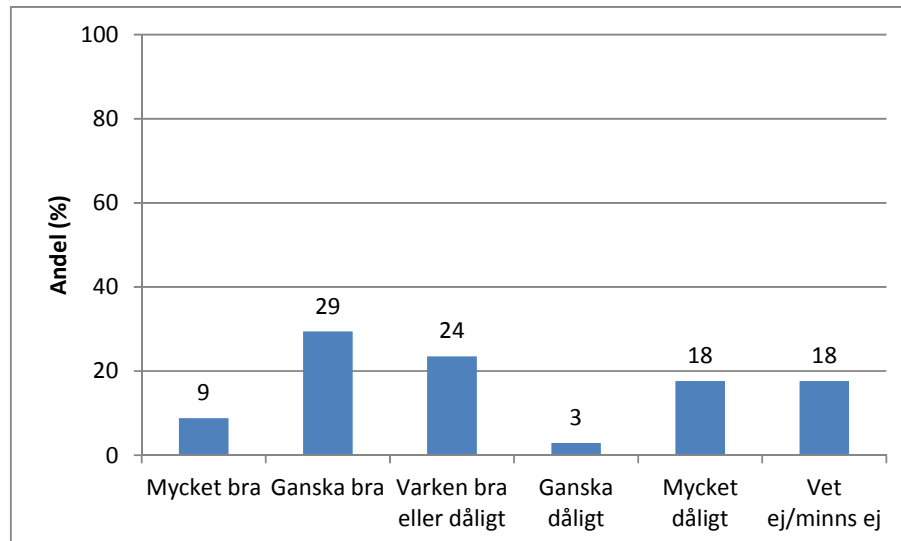

Diagram 14: Andel personer som angett hur de upplevde mediabevakningen under och efter branden.

38 procent upplevde att mediebevakningen var mycket eller ganska bra. 24 procent ansåg att mediebevakningen varken var bra eller dålig medan 21 procent svarade att de ansåg mediebevakningen som mycket eller ganska dålig.

Kommentarer från respondenterna om hur de upplevde mediabevakningen under och efter branden:

- Jag undvek dem. Det är inte kul när det brinner hos grannarna och tv och radio ska intervjua dem eller mig själv.
- Två personer ringde från två olika tidningar, men jag avböjde. Jag höll mig borta från dem och de måste visa hänsyn.
- Det var mycket pådrag och information via TV och tidningar. Detta var på både gott och ont. Många personer förlorade allt och de kanske inte vill ha pressen hemma hos sig eller bli uppsökta?!
- Det var många nyfikna och de var överallt. De tittade in i våra fönster. De lät oss inte vara ifred. Tv intervjuade folk precis efter branden och människor som mist allt de äger. De visade absolut ingen hänsyn.
- Det var jobbigt! Det var så många nyfikna och brandturister! Det var bara jobbigt. Det kom en massa folk två veckor efter branden och de var precis överallt som någon slags turister.
- Det mesta var sant som stod i pressen. Folk i chock speglar oftast fel bild och i hettan så säger man oftast saker som man inte menar, men

detta trycks upp i stora rubriker. Journalister sprang omkring med mikrofoner, kameror och jagade oss. Sedan kom hyenorna, men dessa jagades snabbt bort av oss andra boende. Vi sade till dem att de har ingenting här att göra och vi försökte skydda dem som hade mist allt. Det var ett pådrag i radio och tidningar. Tror att Aftonbladet var här och skrev om branden.

- Det var skitjobbigt med folk som fotade och tjatade. Det fanns folk i sorg, men detta visade de ingen hänsyn till eller respekt. De tittade in hos folk genom rutor. De glodde på en och lät oss inte vara i fred.
- Jag såg en artikel om branden i Göteborgs Posten. Det var en stor grej, men jag tycker att detta glömdes bort väldigt snabbt i nyhetsbruset.
- De ska inte vara där! Efter branden var det möte i fritidsgården och då var de också där och filmade. Det fanns folk i chock och de ville vara i fred. Det hade gott och väl räckt om vi som är med i föreningen hade fått ha mötet i lugn och ro.
- Min granne miste precis allt. Då kom det en journalist och stack en mikrofon under hans haka. Min granne mädde jättedåligt och detta visades ingen hänsyn till.
- Jag hade inget med dem att göra.
- Journalisterna är så nyfikna och vill veta vad som hände. Reportrar dyker alltid upp och gör reportage. Det var några här nyligen, men nu finns ju inget kvar att skriva om. Allt är borttaget. Det är bara tomma husplattor kvar. Dagar efter branden rök det och askan låg i stora högar.
- Tidningarna informerade om vad som hade hänt och hände. Vi fick genom dem information om vad som hände.
- De vinklar alltid det hela. De ska alltid intervjua folk i chock, folk som har förlorat allt och de drabbade vill då få fram en syndabock. De är ju ledsna och säger saker som de kanske inte skulle ha sagt om det får lägga sig ett tag. Det blir så mycket skrivelser. Eftersom vi inte fick bo här fick vi information via Tv:n om vad som hände eller skedde.
- De har ringt för att intervjua. Vad jag undrar är hur en fotograf kunde komma så nära mitt nerbrunna hus och fota. Detta blev jag väldigt irriterad över. De har annars skrivit bra om händelsen, men detta med fotot på mitt nerbrunna hus gör mig mycket ont. Jag har försökt undvika telefonsamtal och intervjuer.
- Det var mycket skrivelser. Folk klagar alltid i chocktillstånd. Detta ingår i en del av bearbetningen av chocken att klaga. Det blev alldeles för mycket skrivelser, men media är ju media.
- De skrev hela tiden att det var en mordbrand och en mordbrännare. Ingen vet än idag hur branden började. Jag tycker att media överdriver så hela tiden.

- De följde upp branden och gjorde detta ganska bra.
- Media kom och de vinklade det hela bra. Det var en hemsk händelse och upplevelse och detta förstod de.
- Detta var nog det som störde mig allra mest! Tv4 Uddevalla skickade en mediakåt kvinna! Hon gjorde intervjuer med chockade och förtvivlade människor. Det enda hon ville göra var ett bra scoop! Detta var riktigt dåligt! Min grannes hus brann ner och hon intervjuade honom. Han var chockad och sade något negativt om räddningstjänsten. Detta klipptes sedan ihop till något stort och negativt. Han sade inte alls så som de klippte ihop det till och ville ha det till. De bara gottar sig i andras olyckor! Jag blir så förbannad. Tur att den kanalen är nerlagd.
- De var kanske lite för påträngande, men de flesta visade hänsyn. De skrev en hel del om branden.
- Jag läste inga tidningar eller såg inget på Tv:n. Det var alldeles för jobbigt. Jag kan inte uttala mig i denna fråga.
- De var lite väl nyfikna tycker jag. De ska alltid ha ett bra scoop.
- Media var här och de skriver ändå bara vad de vill. De skrev att branden var anlagd, men detta vet ju ingen något om. Var den det eller inte?
- Det som stod i tidningarna var också sant.
- Tv och tidningar var här och skrev om det. Det blev en ganska stor sak av det hela.
- Det var stort i media. Tv4 och SVT gjorde detta till en stor grej som de även följde upp.

2.13.2 Egna kontakter med media

I tabell 12 visas resultatet på frågan om respondenterna haft egen kontakt med media under eller efter branden.

	Andel (%)
Ja	24
Nej	76
Vet ej/minns ej	0

Tabell 12: Andelen personer som haft kontakt med media under eller efter branden.

76 procent av respondenterna svarade att de inte hade varit i kontakt med media under eller efter branden medan 24 procent svarade att de hade varit det.

2.13.3 Hur upplevdes mediakontakterna?

I diagram 15 visas svaren från de åtta respondenter som var i kontakt med media och deras upplevelse av denna kontakt.

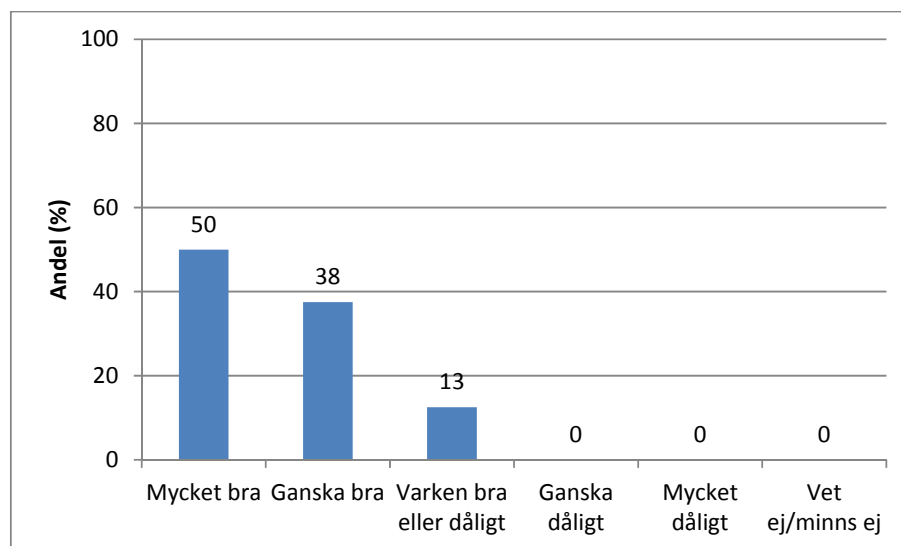

Diagram 15: Andelen personer som varit i kontakt med media och deras upplevelser av dessa kontakter.

En majoritet av de tillfrågade svarade att de upplevde kontakterna med media som mycket eller ganska bra.

Kommentarer från respondenterna om deras upplevelser av kontakt med media:

- De gjorde ett bra jobb. Jag tycker att de följde upp detta bra.
- De var förstående vid intervjun.
- De var trevliga och förstående.
- Jag tycker att de fångade upp mina känslor och upplevelser.
- De tog upp mina synpunkter, synvinklar och jag fick säga mitt.
- De tog upp vad jag ville säga och de uppmärksammade mina åsikter samt situation.
- Det var en bra intervju. De tog mina åsikter.

Bilaga 1: Redovisning öppna svar

Frageställning: Är det något ytterligare du vill tillägga?

Positiva kommentarer

- Det är ett mirakel att alla överlevde. Det tog endast 3 minuter för elden att hoppa från huslänga 1 till huslänga 2. Allt var övertänt på en liten stund. Vinden förstörde så mycket av räddningsarbetet. Utan vinden hade nog länga 2 klarat sig.
- Det positiva med branden är att vi grannar har kommit varandra mycket närmare. Förr hälsade man knappt på grannar som man inte kände så väl. Man hade inte så mycket koll på varandra inom området, utan alla levde sitt liv. Idag hälsar alla på varandra och det har blivit en helt annan gemenskap. Alla bryr sig om varandra. Under brandnatten lämnades ingen ensam. Till exempel, gick någon ut från fritidsgården under brandnatten så följde någon med ut så ingen var ensam. Vi tröstade och försökte stödja varandra.
- En liten solskenshistoria i detta hemska och tragiska. En familj återvände dagen efter till sitt nerbrunna hus och det var bara aska kvar. En granne hade frågat frun i det nerbrunna huset vad hon försökte finna. Hon letade efter sina vigselringar, men detta är väl då inte möjligt att finna efter det att hela huset brunnit ner? Tänk, hon fann sina vigselringar helt intakta! Väldigt märkligt! Grannfrun hade lagt dem på nattduksbordet på andra våningen när hon lade sig och fann nu dem. De hade överlevt branden på ett mirakulöst sätt. Hennes man fann sin plånbok hel med körkort och VISA-kort. Inget hade smält utan var som han lämnade det natten innan, på nattygsbordet på andra våningen.
- De gjorde ett jökla bra jobb. Det är lätt att stå intill eller vid sidan på cykelbanan och kommentera. *Varför gjorde de inte si eller så?* De kan sin sak. Det var inte lätt för brandkärer från till exempel Ed att hitta i detta område. Jag säger bara, de kan sin sak. De kan verkligen sin yrkes sak. Jag har lärt mig att fota allt och spara på ett säkert ställe. Foton på barnen går inte att återskapa, så de finns på ett säkert ställe. Jag tror också att man bör ha flera försäkringsbolag som täcker upp precis allt.
- Grannarna har betytt så mycket och vi har pratat en hel del om brandnatten. Det har varit skönt att få prata av sig om vad som hände.
- Det är absolut inte lätt för andra brandkärer från andra ställen att finna på vårt område. Det blir mycket svårare för dem att finna och det tar längre tid.

- De gjorde sitt bästa och de kämpade verkligen på. Vinden var jobbig, men de räddade flera hus och bland annat vårt. Det är synd att de brann upp, de som brann upp. Det var bra att det fanns vakter på området. Tyvärr glömde vi att låsa vår ytterdörr, men vi fick hjälp av en vakt att gå tillbaka för att låsa. Detta kändes tryggt.
- Det gick bra tillväga och det var lugnt. Jag tycker att alla betedde sig bra. Tänk att fönsterlister som är så gamla kan börja att bubbla av eldens värme och det kom ut kåda ur dem. Mitt hus har stått här sedan 1984.
- Vi är nöjda med räddningstjänstens arbete.
- De skötte sig bra och gjorde sitt bästa. De är ju proffs på detta. Jag hade en himla tur. Brandmännen sprutade vatten på mitt förråd, eftersom jag låg i farozonen men så vände vinden. Jag klarade mig. Mitt hus hade brunnit ner om inte vinden vänt. Alla minnen i huset hade varit bortsuddade. Det går inte att ersätta gamla minnen.

Negativa kommentarer

- Dåligt med information under brandnatten. Kommunen blev tagna på sängen och hade inga lägenheter att erbjuda oss hemlösa. Det var precis som de inte hade räknat med att detta kunde hända
- Detta att brandmännen missade att knacka på en ytterdörr och kolla om det var tomt. Nu fanns det människor där inne som klarade sig med nöd och näppe. De fick inget med sig ut, utan allt brann ner.
- Informationen var mycket dålig. Informationen om till exempel vart man skulle gå fanns inte. Det hade varit bra om man fick information om vart man ska gå och samlas i en sådan situation. Vi stod i flera timmar utan information. Jag glömde min mobil när jag utrymdes och den brann upp. Jag fick låna en av mina grannar att ringa släkt/vänner som var oroliga. På så sätt kunde jag meddela dem att jag lever. Bara en sådan sak att kunna meddela anhöriga att man lever och man måste kunna nå sina anhöriga. Jag ringde min dotter som kom och hämtade mig. Jag tycker att räddningstjänsten var obefintliga.
- De måste märka ut brandposter mycket bättre och de måste veta var de ligger och så att man finner dem i nöd. Det måste finnas en plan över hela området.
- Det var så långt till vattenposterna och vi boende fick visa brandkären var de fanns. Så ska det väl inte vara?
- Det kom först en styrka, men en liten. Kanske gör man så, men det hade varit bättre om det kom en stor styrka på en gång, inte vet jag men jag tror det.

Frågor eller funderingar omkring branden

- Varför körde man in bara en brandbil? Det stod ju 6-7 stycken och väntade på vändplan. Fick de inte plats eller? En brandbil har ju inte så mycket vatten. Varför stod de inte på andra sidan och sprutade vatten? Husen här är nog runt 40 år gamla och de är torra. Det satt ju folk och bevakade ett hustak som skulle bytas, så att elden inte fick fäste i takreglarna. Varför dröjer utredningen så? Om det finns fel i konstruktionen på våra hus vill man ju veta detta så att man kan åtgärda detta innan det blir en ny brand. Var det någon som tände på eller? Varför säger ingen något, eller varför säger polisen inget?
- Det är lite svårt att minnas idag. Det var ett tag sedan och jag har försökt lägga allt bakom mig.
- En fundering jag bär med mig, varför fick inte flickan sin barbiedocka som låg på askan? Kunde inte en brandman gått in och hämtat den under avspärningen?

Bilaga 2: Informationsbrev till respondenterna

Datum
2014-07-01

Diariernr
2014-3209

1 (1)

Thomas Gell
thomas.gell@msb.se
070-268 8683

Utvärdering av räddningsinsats vid radhusbrand i Lextorp, Trollhättan

Radhusbranden natten till den 26 mars 2014 i Lextorp medförde att två radhuslängor med sammanlagt sju bostäder totalförstördes. Liknande bebyggelse finns i hela landet och det är därför av nationellt intresse att undersöka händelsen ur flera aspekter inte minst de drabbades perspektiv.

För att dra lärdomar av det inträffande vill Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) göra en uppföljning av hur du upplevde händelseförloppet och räddningsinsatsen.

Uppföljningen kommer att genomföras genom intervjuer med alla som varit berörda av räddningsinsatsen i samband med olyckan. Inom några veckor kommer Helena Magnusson från MSB att ringa upp dig för en intervju. Resultaten kommer att redovisas samlat för alla genomförda intervjuer. Svaren kommer alltså inte att kunna identifieras och kommer inte att kunna kopplas till någon enskild person eller familj.

Vi vill därför be dig medverka i en telefonintervju, som beräknas ta cirka 15 minuter. Frågorna handlar framför allt om hur du upplevde räddningsinsatsen. Intervjuerna kommer att genomföras under juli-september 2014.

Om du inte vill medverka i undersökningen, så meddela gärna detta till Helena Magnusson (helena.magnusson@msb.se) så att vi kan undvika att kontakta dig i onödan.

Med vänlig hälsning

Thomas Gell
Enhetschef
Enheten för lärande av olyckor och kriser

MSB Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

MSB-1.5

Postadress:
651 81 Karlstad

Besöksadress:
Stockholm: Fleminggatan 14
Karlstad: Norra Klaragatan 18
Sandö: Sandövägen 7
Revinge: Revingeby

Telefon: 0771-240 240
Fax: 010-240 56 00

registrator@msb.se
www.msb.se

Org nr.
202100-5984

Bilaga 3: Frågeguide

Förutsättningar

Hej, jag heter Helena Magnusson och ringer på uppdrag av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB. Jag söker NN? För en tid sedan fick du ett brev från MSB med anledning av att du var drabbad av radhusbranden i Lextorp, Trollhättan. I brevet ber MSB dig att delta i en uppföljande intervju, och det är därför jag ringer.

Syftet med frågorna är att MSB ska kunna dra lärdomar av den inträffade branden och räddningstjänstens insats. Du är helt anonym för MSB och ditt och andras svar kommer bara att synas som tabeller och diagram, och går inte att spåra till dig personligen på något sätt. Har du tid att svara på några frågor om vad det var som hände?

1. Hur många personer bodde det i hushållet/bostaden vid tillfället för branden?

Antal: _____

Varav vuxna: _____

Barn under 18 år: _____

2. Hur gammal är du? (Frågan ställs för att fastställa att vi inte frågar personer under 18 år.)

Ålder: _____

3. I vilken omfattning drabbades din bostad av branden? (Flera alternativ möjliga.)

- Bostaden totalförstördes
- Bostaden blev delvis brandskadad
- Bostaden blev delvis röskadad
- Bostaden blev delvis vattenskadad
- Annan skada, nämligen _____
- Vet ej/minns ej

4. Var du hemma i bostaden vid brandtillfället?

- Ja
- Nej

4a. Hur många var hemma i din bostad vid brandtillfället?

Antal: _____

5. Vem uppmärksammade dig på branden?

- Jag själv
- Annan vuxen i familjen
- Barn i familjen
- Granne/bekant
- Förbipasserande
- Räddningstjänsten
- Polisen
- Annan, nämligen _____
- Vet ej/minns ej

6. Gjorde du några insatser för att larma, varna eller rädda andra personer?

- Ja
- Nej
- Vet ej/minns ej

6a. **Om ja på fråga 6:** Vad gjorde du för att larma, varna eller rädda andra personer?

7. Gjorde du några insatser för att släcka branden med t.ex. handbrandsläckare, brandfilt eller vatten?

- Ja
- Nej
- Vet ej/minns ej

7a. **Om ja på fråga 7:** Vad gjorde du för insatser för att släcka branden?

8. Gjorde du några insatser för att rädda materiella saker från att förstöras av branden?

- Ja
- Nej
- Vet ej, minns ej

8a. **Om ja på fråga 8:** Vad gjorde du för insatser för att rädda materiella saker från att förstöras?

9. Gjorde du någon annan insats i syfte att begränsa eller släcka branden?

- Ja
- Nej
- Vet ej/minns ej

9a. **Om ja på fråga 9:** Vad bestod dessa insatser av?

10. Hur lång tid uppfattar du att det tog från det att du blev uppmärksamrad om branden till dess att räddningstjänsten påbörjade insatsen?

- Räddningstjänsten hade redan påbörjat insatsen
- 0-10 minuter
- 11-20 minuter
- 21-30 minuter
- Mer än 30 minuter
- Vet ej/minns ej

11. Behövde du utrymma din bostad?

- Ja
- Nej, gå till fråga 15
- Vet ej/minns ej, gå till fråga 15

12. Hur upplevde du utrymningen?

- Mycket bra
- Ganska bra
- Varken bra eller dåligt
- Ganska dåligt
- Mycket dåligt
- Vet ej, minns ej

13. Fick du hjälp i samband med utrymningen?

- Ja
- Nej
- Vet ej/minns ej

13a. **Om ja på fråga 13:** På vilket sätt och av vem fick du hjälp i samband med utrymningen?

14. Hur upplevde du omhändertagandet efter utrymningen?

- Mycket bra
- Ganska bra
- Varken bra eller dåligt
- Ganska dåligt
- Mycket dåligt
- Vet ej, minns ej

Ev. kommentar: _____

15. Fick du den hjälp som du förväntade dig från räddningstjänsten?

- Ja absolut
- Ja, i stort sett
- Nej, tveksamt
- Nej inte alls
- Vet ej, minns ej

Ev. kommentar: _____

16. Hur upplevde du bemötandet från räddningstjänsten?

- Mycket bra
- Ganska bra
- Varken bra eller dåligt
- Ganska dåligt
- Mycket dåligt
- Vet ej, Minns ej

Ev. kommentar: _____

17. Tycker du att räddningstjänsten klarade av att släcka branden på ett bra sätt?

- Ja, absolut
- Ja, i stort sett
- Nej, tveksamt
- Nej inte alls
- Vet ej, minns ej

Ev. kommentar: _____

18. Tycker du att räddningstjänsten klarade av att begränsa skadorna av branden på ett bra sätt?

- Ja absolut
- Ja, i stort sett
- Nej, tveksamt
- Nej inte alls
- Vet ej, minns ej

Ev. kommentar: _____

19. Fick du information om vilka aktörer (t.ex. POSOM-grupp, räddningstjänsten, försäkringsbolag) du kunde kontakta efter branden för att få hjälp och stöd?

- Ja
- Nej,
- Vet ej, minns ej

20. Har du varit i kontakt med någon aktör (t.ex. POSOM-grupp, räddningstjänsten, försäkringsbolag) efter branden?

- Ja
 Nej
 Vet ej, minns ej

20a. **Om ja på fråga 20:** Vilka aktörer har du haft kontakt med efter branden?

(Flera alternativ möjliga.)

- POSOM-grupp
 Räddningstjänsten
 Sjukvården
 Polis
 Försäkringsbolag
 Annan aktör, nämligen _____
 Vet ej/minns ej

21. Hade du/ni någon hemförsäkring vid brandtillfället?

- Ja
 Nej, gå till fråga 24
 Vet ej, minns ej, gå till fråga 24

22. Har du varit i kontakt med ditt försäkringsbolag?

- Ja
 Nej, gå till fråga 24
 Vet ej, minns ej, gå till fråga 24

23. Har du fått hjälp från ditt försäkringsbolag?

- Ja
 Nej
 Vet ej, minns ej

23a. **Om ja på fråga 23:** Vilken hjälp har du fått från ditt försäkringsbolag?

23b. **Om nej på fråga 23:** Varför har du inte fått någon hjälp från ditt försäkringsbolag?

24. Hade du något av följande brandskydd eller släckredskap i bostaden eller i direkt anslutning till den? (Flera alternativ möjliga.)

- Brandvarnare
 Handbrandsläckare
 Brandfilt
 Annat brandskydd, nämligen _____
 Inget av ovanstående
 Vet ej

25. Har du gjort några förändringar i din bostads brandskydd sedan branden i Lextorp?

- Ja
- Nej
- Vet ej, minns ej

25a. **Om ja på fråga 25:** På vilket sätt har du förändrat ditt brandskydd?

26. Hur upplevde du mediabevakningen under och efter branden?

- Mycket bra
- Ganska bra
- Varken bra eller dåligt
- Ganska dåligt
- Mycket dåligt
- Vet ej, Minns ej

Ev. kommentar: _____

27. Har du haft egna kontakter med media under eller efter branden?

- Ja
- Nej
- Vet ej, minns ej

27a. **Om ja på fråga 27:** Hur upplevde du dessa kontakter?

- Mycket bra
- Ganska bra
- Varken bra eller dåligt
- Ganska dåligt
- Mycket dåligt
- Vet ej, Minns ej

Ev. kommentar: _____

Möjlighet till kommentarer.

28. Är det något ytterligare du vill tillägga?

Då tackar jag för att du har tagit dig tid och svarat på alla frågor. Jag vill påpeka igen att du är helt anonym och ditt och andras svar bara kommer att synas som tabeller och diagram, och inte går att spåra till dig personligen på något sätt!

29. Notera kön

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

651 81 Karlstad Tel 0771-240 240 www.msb.se

Publ.nr MSB758 - oktober 2014 ISBN 978-91-7383-492-6